

Alternatief wonen in Leuven: het Chirokot op p. 4



(foto Stijn De Meyere)

## VERDER IN DIT NUMMER:

- VROUWELIJK LICHAAMSDEEL 2
- EENVORMIGE KOPIEERKAART? 3
- WALLEN BUITEN! 4
- DE PREMIER HEEFT EEN DROOM 5
- STUDENTEN REAGEREN AGRESSIEF 6
- HET VOORBEELDIGE MEISJE 11
- ZWIJNEN VOOR BURKINA FASO 12
- KAATJE IS VERDRONKEN 13
- FUCK GEERT, GEEF ME INGE 14

## Hogescholen willen 'universities' in Europa worden

Zullen buitenlandse studenten binnenkort kunnen spreken over de *Groep T University* of de *University of Artevelde*? Als het van de Vlaamse hogescholen afhangt wel. In een brief aan de minister van Onderwijs en de koepel van de Vlaamse universiteiten vragen ze aandacht voor het probleem dat hun naam 'hogeschool' eigenlijk onvertaalbaar is. Zij menen sterke argumenten te hebben om aanspraak te maken op de term 'university'. Het is dan zeker niet de bedoeling om in Vlaanderen het onderscheid te doen verdwijnen, maar enkel om in een internationale context niet langer verwarring te zaaien.

De Vlaamse hogescholen zijn immers een buitenbeentje in Europa. De licentiatenopleidingen zijn van academisch niveau —

en dat is zeker de bedoeling sinds de associaties werden opgericht — en zijn in andere Europese landen meestal aanwezig aan de universiteit. Net zoals voor de *polytechnics* in Groot-Brittannië of de *Fachhochschule* in Duitsland, zou in Vlaanderen dan de tendens worden doorgetrokken om 'university' te gebruiken als algemene benaming voor een instelling van hoger onderwijs. De bal ligt nu in het kamp van de universiteiten. Zullen zij op hun strepen staan om hun naam te beschermen?

Lees verder op pagina 4

## Wetsvoorstel houdt koten betaalbaar

Vorige week diende kamerlid Anne-Marie Baeke (sp.a) een wetsvoorstel in dat tot doel heeft studentenkoten betaalbaar te houden. De huurcontracten voor koten vallen immers niet onder de huurwetgeving zodat verhuurders naar eigen goeddunnen hun prijzen de hoogte kunnen injagen. Met het voorliggende wetsvoorstel zou de momenteel vage wetgeving over studentenkoten zich net in de richting van die algemene huurwetgeving bewegen.

Baekes wetvoorstel bepaalt dat de te betalen huur voor een studentenkamer de toename van de index niet mag overschrijden. De gemiddelde jaarlijkse prijsstijging zou volgens Baeke momenteel 25 euro bedragen. Als haar voorstel het haalt, zou dit

nog maximaal twaalf euro per jaar zijn, aldus het kamerlid. Dit wel onder de voorwaarde dat de contracten worden afgesloten voor een langere periode dan een jaar. Baeke denkt hierbij aan contracten voor een termijn gelijk aan de studieduur, die enkel door de huurder kunnen worden opgezegd.

Ook een ander heikel huurprobleem dat specifiek betrekking heeft op studentenkoten krijgt in het wetsvoorstel aandacht. Baeke wil namelijk dat de huurwaarborg voor koten gestort wordt op een geblokkeerde rekening, net zoals bij gewone huurwaarborgen reeds gebeurt.

(bd)

## Talent in de student

Wie zich de laatste tijd een beetje verveeld voelt om een gebrek aan cultuur, maar niet naar de grote namen wil gaan kijken, krijgt enkele aangename alternatieven aangeboden van mensen zoals u en ik. De kringtonelen komen immers weer op de bühne. VRG toonde zijn kunsten al afgelopen week, Germania, NFK en Politika staan later op de planken. Elk bewijzen ze het stuk voor stuk: er zit talent in de student.

VRG, Germania en Politika kozen voor bestaande stukken, maar telkens wel met een eigen interpretatie en accent. NFK schreef zelf de tekst en brengt zo een

hedendaagse en maatschappijkritische opvoering, die ze met eigen bewoording *postmodern* noemt. Zo zorgt elke kring er voor dat *kringtoneel* een begrip op zich wordt dat volwaardig op eigen benen kan staan in het land van de cultuur.

Enkel op organisatorisch vlak blijken er problemen te woeden. Vorig jaar had Germania al problemen met het vinden van een zaal. Dit jaar sprong Kultuurraad gelukkig bij voor praktische zaken, zoals de huur van de zalen.

Lees verder op pagina's 7, 8 en 9

Mercator omniumverzekering: "Omdat uw vrouw ook met de auto rijdt." Naakte of bijna naakte vrouwen om auto's te promoten, de gouden schoen van 2001 in de vorm van een vrouwenborst, foto's van naakte of bijna-naakte meisjes op affiches om TD's aan te kondigen. Als je hier tegen reageert, ben je preuts en seksueel gefrustreerd.

Onze Westerse maatschappij claimt dat er gelijkheid is tussen vrouwen en mannen, maar is dit wel zo? Vrouwen worden zelfs op de dag van vandaag gezien als koopwaar, als lustobjecten: de seksindustrie heeft hogere winsten dan de wapenhandel. De mondiale schoonheidsindustrie, inclusief make-up, plastische chirurgie, dieetproducten, enzovoort, wordt geschat op een totale waarde van honderdzestig miljard dollar per jaar. Door deze industrie krijg je situaties waarbij slechts een procent van de jonge vrouwen zich volledig gelukkig voelt met haar lichaam, 54 procent van de tien- tot veertienjarigen bezorgd is over te dik zijn en meisjes van amper zeven jaar al diëten. Uit een onderzoek uitgevoerd in 2001 blijkt dat slankheid gelijkgesteld wordt aan aantrekkelijkheid, sexy zijn en carrière kunnen maken. Tweederde van de vrouwen zou plastische chirurgie overwegen om hun zelfbeeld te verbeteren.

In het Westen wordt gesteld dat als je het niet maakt, dit je eigen schuld is en dat men dan zichzelf maar moet veranderen. Maar langs de andere kant ziet men dat vrouwen maar 72 procent verdienen van wat mannen verdienen voor hetzelfde werk, vrouwen worden meer ingezet in flexibele en onzekere jobs en deze weerspiegelen dan meestal de traditionele rol die vrouwen vervullen zoals

## Anti-seksismecampagne: een strijd is nodig!

poetsvrouw, opvoedster...

Toch zien we dat er een aantal sociale voorzieningen zijn zoals kinderopvang, maar dit wordt dan weer onmogelijk gemaakt door de toenemende flexibilisering waardoor vrouwen op de meest onmogelijke uren werken zodat er geen opvang mogelijk is. De opvang wordt alsnog duurder waardoor veel vrouwen ervoor kiezen om thuis te blijven bij de kinderen.

Ook de Belgische regering zal na de verkiezingen doorgaan met haar neoliberale politiek. In België zijn tot nu toe de grote besparingen uitgebleven waardoor ze achter staat op de buurlanden, maar na de verkiezingen zal ze moeten bijbenen. Een voorbeeld hiervan is de werkloosheidsuitkeringen beperken in de tijd, waarmee men ook de alleenstaande moeders een klap gaat toebrengen. Men gaat de uitkeringen beperken terwijl volgens de VDAB per vacature 6 werknemers zijn!

Vroeger kreeg men als men deeltijds werkte de overschot betaald door de staat omdat men ervan uitging dat men dat niet vrijwillig deed. Nu wordt op basis van artikel 80 gezegd dat als je als vrouw een partner hebt, dat je je uitkering sneller verliest. Op deze manier worden vrouwen financieel afhankelijk gemaakt van hun partner. De druk op vrouwen wordt steeds groter: ze moeten carrière maken, supermoeders zijn en moeten er goed blijven uitzien.

De reden waarom wij met ALS tegen het

gebruik van softpornografische beelden zijn, is omdat het vrouwen reduceert tot lustobjecten en allesbehalve aantoon dat mannen en vrouwen gelijk zijn in de huidige maatschappij. In de jaren '70 was de slogan van de vrouwenbeweging: 'Persoonlijk is politiek.' Waarmee naar voren kwam dat de problemen waar vrouwen mee geconfronteerd worden geen individuele problemen zijn, maar maatschappelijke.

Nu zitten we in een postfeministische periode waarmee bedoeld wordt dat de vrouwenbeweging zelf zegt dat er gelijkheid tussen vrouwen en mannen bestaat en dat als een vrouw nu nog problemen heeft, dat dat haar eigen schuld is en dat ze zichzelf maar moet veranderen. Er wordt naar individuele oplossingen gezocht in plaats van naar collectieve.

Het is duidelijk dat er geen gelijkheid bestaat tussen vrouwen en mannen en dat we niet op de traditionele partijen moeten rekenen om daar iets aan te doen: kijk maar naar Freya Vandebosche die met enkel haar benen op haar verkiezingsaffiche in Gent stond. Toch is er wel degelijk een strijd nodig: niet om met de vinger te wijzen, maar om aan te tonen dat seksisme, net zoals racisme, de arbeidersklasse verdeelt. Seksisme verdeelt mannen en vrouwen en dit verzwakt hun kracht om gezamenlijk te strijden voor hun gemeenschappelijke belangen.

Seksisme is geen oorzaak van vrouwenonderdrukking maar een product ervan. Het is het product van een systeem dat gebaseerd is op ongelijkheid. Om een einde te maken aan deze onderdrukking zal een reorganisatie van de maatschappij nodig zijn zoals gemeenschappelijke

keukens, gratis kinderopvang, degelijke lonen... zodat vrouwen ontlast worden van de dubbele taak die ze nu hebben, namelijk het huishouden doen en gaan werken (meestal aan een lager loon dan mannen), en de ideale echtgenote en moeder zijn. En dit zonder zich te moeten prostitueren om aan geld te geraken. Dit kan men niet realiseren onder het kapitalisme dat alleen maar belang hecht aan de winsten van de grote bedrijven. Alleen een socialistische maatschappij zal aan de noden van de gewone bevolking voldoen.

Vanaf deze week starten wij met een campagne tegen seksisme in Leuven. Een mooie uiting van het nog steeds bestaande seksisme is het gebruik van naakte of halfnaakte vrouwen op affiches om TD's en andere activiteiten aan te kondigen. Het gebruik van zulke affiches om de aandacht te trekken is niet enkel weinig origineel, maar het is ook (en vooral) enorm denigrerend voor vrouwen. Een vrouw wordt er op voorgesteld alsof ze maar voor één ding goed is, namelijk seks. Het enige dat telt is dat ze er goed uitzien. Vrouwen en meisjes worden er constant mee geconfronteerd dat ze niet aan het perfecte model voldoen, en vermits dat het enige is dat telt, dat ze volledig falen als vrouw. Wij zijn met de Actief Linkse Studenten niet tegen seks, maar wel tegen het gebruiken van vrouwen en seks als een product, dat verkoopt en verkocht wordt. Vrouwen zijn geen lustobject!

**Stefanie Deberdt en Sven De Deken,**  
Actief Linkse Studenten

**Veto en Cinema Zed geven 5 duotickets weg voor "Following", donderdag 18 maart 22u30**  
Mail naar [An@cinemazed.be](mailto:An@cinemazed.be)  
met onderwerp "veto actie" (tot 17/3, 14u)



PROGRAMMA VAN 17 T.E.M. 23 MAART 2004

### WOENSDAG 17 MAART

15u KIRIKOU EN DE HEKS  
20u THE SCARLET EMPRESS  
22u30 IO NON HO PAURA

### DONDERDAG 18 MAART

20u IO NON HO PAURA  
22u30 FOLLOWING

### VRIJDAG 19 MAART

20u FOLLOWING  
22u30 FUNNY GAMES

### ZATERDAG 20 MAART

20u FUNNY GAMES  
22u30 IO NON HO PAURA

### ZONDAG 21 MAART

15u KIRIKOU EN DE HEKS  
20u IO NON HO PAURA  
22u30 THE SCARLET EMPRESS

### MAANDAG 22 MAART

20u THE SCARLET EMPRESS  
22u30 FUNNY GAMES

### DINSDAG 23 MAART

20u FOLLOWING  
22u30 IO NON HO PAURA

### FOLLOWING

Christopher Nolan / UK / 1998 / 1u 09 min / Met: Jeremy Theobald, Alex Haw, e.a.

Bill heeft een hobby gemaakt van mensen bekijken en gesprekken onopvallend af-luisteren. Hij volgt willekeurige mensen op straat, niet om ze kwaad te doen, maar omdat hun gesprekken hem nieuwsgierig hebben gemaakt. Hij is geen stalker want hij heeft zichzelf een aantal regels opgelegd: kies altijd een willekeurige vreemdeling, volg geen vrouwen als het donker is en volg nooit iemand voor een tweede keer. Die laatste regel vindt hij zelf het belangrijkste, maar het is ook de eerste waar hij tegen zondigt....

### IO NON HO PAURA

Gabriele Salvatores / Italië - Spanje - UK / 2003 / 1u 48min / Met: Aitana Sánchez-Gijón, Dino Abbrescia, Giorgio Careccia, e.a.



De film speelt zich af in een kleine gemeenschap omgeven door korenvelden in het hete, stoffige zuiden van Italië, in de zomer van 1978. Terwijl de volwassenen binnen schuilen voor de verschroeiende hitte, wagen zes kinderen zich buiten op hun fiets doorheen het verlaten platteland. Verborgen tussen de enorme korenmassa ontdekt de negenjarige Michele een geheim dat zo zwaar en zo verschrikkelijk is dat hij het tegen niemand durft te vertellen: de dorpingen hebben een kind gegijzeld en houden hem vast in een hol onder een verlaten huis... "De jonge acteurjes zijn geweldig, de spanning valt te snijden en de zinderende zomerse sfeer doet de spreekwoordelijke rest" (Humo)

WWW.CINEMAZED.BE

### FILMKLASSIEKER

### THE SCARLET EMPRESS

Josef von Sternberg / Verenigde Staten / 1933 / 1u 44 min / Met: Marlene Dietrich, John Lodge, Sam Jaffe, Louise Dresser, e.a.

### FUNNY GAMES

Michael Haneke / Oostenrijk / 1997 / 1u 43 min / Met: Susanne Lothar, Ulrich Mühe, Arno Frisch, Frank Giering...



Georg, zijn vrouw Anna en hun jonge zoon Georgie, zijn op weg naar hun buitenverblijf aan de meren. Zachte klassieke muziek in de wagen, de zon schijnt, de burens staan al in de tuin om hen te begroeten. De volgende dag zullen ze samen golfen. Alles is perfect. Het gezin heeft geen flauw besef van het vreselijke spelletje dat hen te wachten staat wanneer twee ogenschijnlijk nette jonge mannen hen om een pak eieren komen vragen... "Een film die op het puntje van je tong blijft liggen. Funny Games is een onconventionele thriller met ijzersterke vertolkingen en indringende beelden; een scenario om van te snoepen en een misschien niet helemaal misplaatste dosis humor." (Moviegids) - "Brilliant, radical, provocative, it's a masterpiece." (Time Out Film Guide)

EXCLUSIEF IN ZED



### Horizontaal

1 Door terrorisme geteisterde stad - Zo ontploften er tien in Spanje 2 Bloeiwijze - Vrouwelijk lichaamsdeel 3 Oosterlengte - Stuurde presidentsverkiezing VS vorige keer in de war 4 Verpakking - Zilver 5 Stripfiguur uit Nero - Minister van Staat 6 Hints - Gevlamd 7 Lectori salutem - Waar studenten 's avonds vertoeven 8 Kampioen der politieke benoemingen en onderkinnen - Kommunistische partij 9 Franse satellietzender - Hollands stopwoordje 10 Immigration and Naturalization Service - Glazen

### Verticaal

1 Aanhanger Tse Tung - Amerikaanse inlichtingendienst 2 Vis - Wat apothekers draaien 3 Doctor - Om zoutjes in te dopen 4 Huisdier - Heer 5 Been uit slagtanen - Bekende musical 6 Gebeurt in Vlaamse regering maar al te vaak met stoelen - Kleur 7 Gedeputeerde staten - Niet stoer 8 Met drie mensen in het huwelijksbootje vertoeven - Nummer 9 Wilde ezel - Herkauwer 10 Niet glanzend - Gelegenheid om de aardappelen af te gieten

Dries De Smet

|    | 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |
|----|---|---|---|---|---|---|---|---|---|----|
| 1  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
| 2  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
| 3  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
| 4  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
| 5  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
| 6  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
| 7  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
| 8  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
| 9  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
| 10 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |



CINEMA ZED (STUK)  
NAAMSESTRAAT 96  
3000 LEUVEN

# Forum moet keuzes maken over studentenraad

**Dankzij het participatiedecreet hoger onderwijs moeten studenten binnenkort via een verkozen studentenraad actiever betrokken worden bij het bestuur van de universiteiten en hogescholen. Ook aan de K.U.Leuven zullen de komende maanden deze structuren worden uitgetekend. Hierbij moeten nog heel wat knopen worden doorgehakt.**

Thomas Leys

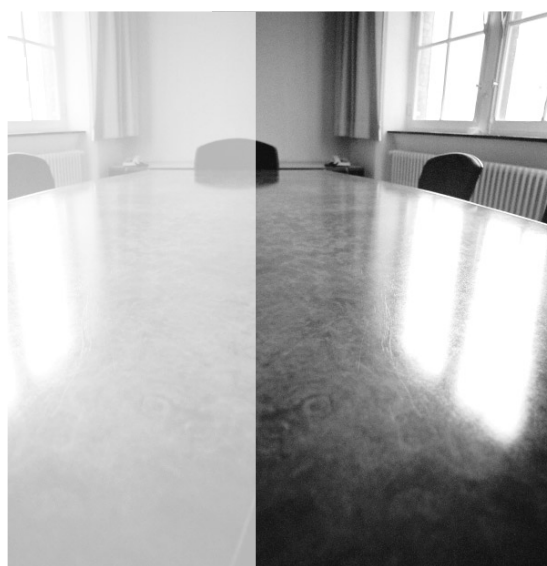
Voor de instellingen waar nu nog geen studentenraad actief is, gaat het participatiedecreet al volgend jaar in. Dat geldt dan voor een aantal hogescholen waar weliswaar al een studentenraad verplicht was, maar deze nooit echt van de grond is gekomen. De andere instellingen, waaronder de K.U.Leuven, krijgen een jaartje uitstel om zo de bestaande studentenraad te kunnen omvormen. Pittig detail: de K.U.Leuven zal pas binnenkort de Leuvense studenten-koepel LOKO officieel erkennen als 'de studentenraad van de K.U.Leuven'. Sinds 1991 was de universiteit al verplicht een verkozen studentenraad op te richten, maar dankzij een herenakkoord tussen de toenmalige rector Dillemans en de studentenvertegenwoordigers van LOKO heeft men die decretale verplichting altijd blauwblauw gelaten. Om nu te kunnen genieten van een langere inlooperperiode zal men *in extremis* nog dit artikel toepassen, een artikel dat nota bene vanaf het academiejaar 2005-2006 zal zijn afgeschaft.

Zoals we vorige week zagen, hebben zowel de universiteit als de studentenraad een grote keuzevrijheid om een eigen model uit te werken. Het is nu aan een zogenaamd 'forum', een paritair orgaan van studenten en vertegenwoordigers van de universiteit, om hierover afspraken te maken. Algemeen gaat men ervan uit dat de K.U.Leuven zal kiezen voor het medebestuurmodel, dus dat studenten voor minstens tien procent in het bestuur van de universiteit zullen zetelen. Niet omdat de Alma Mater plots zo overtuigd zou zijn van de intrinsieke waarde die studenten-bestuurders kunnen bijdragen, maar wel omdat het alternatief quasi onwerkbaar is. Dat alternatief houdt immers in dat het

bestuur over een hele reeks van domeinen verplicht moet overleggen met of advies vragen aan de studentenraad. Dat zou een tijdrovende procedure zijn, waarbij het bestuur weliswaar uiteindelijk meer beslissingsvrijheid heeft, maar dit wellicht niet opweegt tegen het intensieve karakter van het overleg. Overigens zou ook in het model van louter inspraak een waarnemer aanwezig kunnen zijn op de vergaderingen van het bestuur. De universiteit kan dus onmogelijk nog belangrijke beslissingen nemen zonder dat een student aanwezig is in de vergadering.

## Inspireren

Hoe de studentenraad eruit zal zien en hoe zij verkozen zal worden, zijn opties die vooral de studenten moeten maken. Ook hier is de verwachting dat men zal kiezen voor een zo groot mogelijke continuïteit met de huidige situatie. Dat betekent dat vertegenwoordigers in kieskringen zouden verkozen worden die overeenkomen met de bestaande facul-



(foto Pieter Baert)

teitskringen. De faculteitskringen zullen trouwens op een lager niveau kunnen blijven functioneren als zogenaamde 'participatiecommissies', die dan bijvoorbeeld afgevaardigden kunnen sturen naar de permanente onderwijscommissies (POC's). Het aantal leden per kieskring zal ook moeten worden vastgelegd. Het LOKO-model, waarbij iedere kring gelijkwaardig wordt behandeld met een kleine correctie, kan inspireren. Toch kunnen er discussies opduiken. Zo is er in tien van de veertien faculteiten slechts één kring actief, die meestal twee vertegenwoordigers hebben op de vergadering omdat zij meer dan duizend studenten vertegenwoordigen. In de faculteiten Letteren en Wetenschappen is dit anders, daar zijn nu respectievelijk acht en vijf kringen actief voor de verschillende studierichtingen. Men zal moeten uitmaken of men deze aparte kieskringen zal behouden.

Een belangrijk gegeven is hoe dan ook dat de studentenverkiezingen in een afgesproken kader zullen plaatsvinden. Verkiezingen zullen onder de verantwoordelijkheid van het universiteitsbestuur vallen, al dan niet in samenwerking met de studenten. Taferelen waarbij de kiesuitslag tijdens de pauze van één of andere kiescantus wordt bekendgemaakt en waarbij een dag later haast niemand zich nog herinnert met welke stalinistische score de enige ploeg nu weer verkozen is, zouden tot het verleden moeten behoren. Net zoals bij echte verkiezingen zullen er achteraf dus openbare en controleerbare cijfers moeten beschikbaar zijn. Cruciaal is immers het halen van de tienprocentdrempel. Zoniet verliezen de studentenvertegenwoordigers in het bestuur hun stemrecht. Die drempel zal vlotjes gehaald worden in kleinere richtingen, maar in mastodontfaculteiten als Geneeskunde en Rechten zal het een grote opdracht zijn om iedereen te bereiken. Daarnaast is er nog een aantal groepen studenten die tegenwoordig helemaal nog niet vertegenwoordigd zijn, zoals de studenten antropologie (faculteit Psychologie en Pedagogiek) en seksuologie (faculteit Geneeskunde). Ook voor hen zullen er verkiezingen moeten gehouden worden.

## VRAAG VAN DE WEEK

### Waarom heeft de K.U.Leuven geen eenvormige kopieerkaart?

**Vanaf deze week zoekt de redactie naar het antwoord op prangende vragen die iedere student zich wel eens stelt tijdens zijn carrière in Leuven. Die vragen kunnen zowel van praktische, kritische als informatieve aard zijn. Deze week vroegen we ons waarom een student die een beetje interdisciplinair wil werken, in zowat iedere deelbibliotheek van de universiteit een aparte kopieerkaart nodig heeft. "Hallo, hoofdbibliothecaris Raf Dekeyser?"**

"Vanuit de bibliotheken is er een paar keer geprobeerd om te komen tot uniforme kopieerkaarten, maar dit is slechts gedeeltelijk gelukt voor een beperkte groep van bibliotheken. Er zijn diverse redenen voor het mislukken van deze pogingen. Vooreerst werkt de K.U.Leuven financieel met een sterk gedecentraliseerd model. Faculteiten en departementen hebben dan ook steeds hun eigen verantwoordelijkheid moeten opnemen voor de installatie van kopieertoestellen. Dit gaf vanzelf reeds aanleiding tot diversiteit."

"Binnen een faculteit of departement worden de werkingskredieten verder ook opgesplitst en op de kopieerapparaten staan dan ook veelal tellers die toelaten de kosten

te verdelen tussen de interne diensten. Wanneer de boekhouding van deze apparatuur ook moet rekening houden met kopieën gemaakt met kaarten die in een andere faculteit werden aangekocht, dan kan dit het rekenwerk heel wat complexer maken."

"De ideale situatie zou zijn dat er in de bibliotheken een reeks van apparaten zouden staan, die uitsluitend gebruikt worden door de bibliotheekgebruikers. Die zouden dan gezamenlijk kunnen beheerd worden, zowel wat betreft de inkomsten als de uitgaven. Dergelijke apparaten zijn echter niet rendabel wanneer het aantal kopieën per maand te laag ligt. Veel van deze apparaten zijn dan ook voor dubbel gebruik: biblio-

theek en administratie, en de aankoop wordt veelal gefinancierd door de faculteit. Zoals hoger gezegd wenst de faculteit dan de boekhouding van deze apparaten zelf te voeren..."

Kortom, vooral de complexe financiële structuur van de universiteit belemmert een mogelijke samenwerking. Misschien tijd voor een nieuwe tussenstop voor de staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging?

(tl)

Heb je zelf een vraag die je eens zou willen voorleggen aan een verantwoordelijke van de universiteit? Mail ons: [vraag@veto.be](mailto:vraag@veto.be)

## KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

### Ook Nederland naar hogere inschrijvingsgelden?

De Partij van de Arbeid — de Nederlandse sp.a zeg maar — wil nu toch toestaan dat voor topstudies hogere inschrijvingsgelden worden gevraagd. Eerder had de PvdA zich tegen een *collegegelddifferentiatie* gekant, maar intussen is de partij blijkbaar van mening veranderd. In een opiniestuk in *De Volkskrant* pleitte de Nederlandse partij vorige week voor hogere persoonlijke bijdrages, omdat "een studie een investering in jezelf is".

De PvdA stelt wel als voorwaarde dat de toegankelijkheid tot het hoger onderwijs voor iedereen gewaarborgd blijft. Dit zou door middel van een nieuw stelsel voor studiefinanciering het geval moeten zijn. In dit systeem schiet de overheid inschrijvingsgeld en levensonderhoud voor. Wie later veel verdient, moet dan ook langer en meer terugbetalen.

### Belgacom van hen

Met de aankoop van het oude Belgacomgebouw in Diest, verzekert de KHLeuven de capaciteit van haar lerarenopleiding in de Demerstad. Momenteel volgen reeds 470 studenten de opleiding in Diest. Door de sterke stijging van het aantal inschrijvingen en de daarmee gepaard gaande overbevolking in de lokalen, kwam de kwaliteit van het onderwijs echter in het gedrang. Daar is nu dus een mouw aangepast. Na de nodige aanpassingen zal het gebouw vanaf september in gebruik worden genomen.

### Plannen UA te ingrijpend

Na de K.U.Brussel ondervindt nu ook de Universiteit Antwerpen (UA) problemen met de goedkeuring van hun nieuwe bachelormasteropleidingen. Meer bepaald voor de faculteit Letteren en Wijsbegeerte dienen zich problemen

aan. Net als bij de Brusselse collega's wringt het schoentje dus bij de taalopleiding.

De UA wou het mogelijk maken om naast een combinatie van twee talen — wat aan alle universiteiten mogelijk wordt — ook een voor Vlaanderen unieke combinatie van pakweg Nederlands en Communicatiewetenschappen te combineren. Hiervoor baseerde de UA zich bij gebrek aan specifieke Vlaamse regelingen op de eigenlijke tekst van het Bologna-akkoord uit 1999. Recent Vlaams wetgevend werk stelt echter dat een bacheloropleiding in de taal- en letterkunde uit een combinatie van twee talen moet bestaan. De UA hoopt dat na overleg met het kabinet van minister van Onderwijs Vanderpoorten haar plannen alsnog worden goedgekeurd.

(bd)

## De laatste dag van de week zit er alweer op. Wat nu?

Vorige week kon u lezen hoe geëngageerde jongeren samenhookten en op hun manier een bijdrage leverden om deze wereld een beetje meer draaglijker te maken. Onze zoektocht naar de meer alternatieve woonvormen bracht ons naar de Minckelerstraat. We stotten er op een huis waar het groepsgevoel en de zin voor avontuur zowaar van de muren afdroop.

**Cemil Belek**

Het gemeenschapshuis in de Minckelerstraat nummer 31 is op het eerste zicht niets bijzonders te zien. De namen die op de bel staan evenmin. Wat bewoners Tinne, Nathalie, Sara, Kobe, Tine en Geert bindt, is dat ze elke zondag met de veters strak aangetrokken op pad trekken om de jeugd van bij ons te mobiliseren en hen met allerlei activiteiten een onvergetelijke dag te bezorgen. Blijkbaar blijft dit alles zodanig in de met badges bezaaide kleren hangen dat ze tijdens de week ook nog eens gaan samenwonen met andere lotgenoten.

### Bevriend

Het *chirokot* is geen nieuw gegeven in de Leuvense studentenhuysvesting. Het bevond zich eerst op de Tiensevest om na twee decennia naar de Minckelerstraat te verhuizen. Aanvankelijk waren het alleen mensen uit de chirobeweging die voor een kamer in

aanmerking kwamen. De situatie zoals ze vandaag is, vertelt ons dat mensen van de bevriende scoutsbeweging er eveneens welkom zijn.

Elke maand worden er activiteiten georganiseerd. Zo is er al de '24-uren van Jolé'

staande zijn er de *Bosspelen Zonder Bomen* op het Ladeuzeplein. Deze activiteiten vormen het ideaal platform om, zo nodig, op zoek te gaan naar een nieuwe kotgenoot. Tijdens een kotraad wordt er dan beslist wie ze in huis zullen nemen. Zijn er geen kandidaten? Dan

het gelijkvloers vallen onder het beheer van de chiro. De drie meiden die ons te woord stonden, vertellen al glunderend dat hun gemeenschapshuis uniek is in België. Alle bewoners zijn afkomstig uit verschillende bewegingen in Vlaanderen. "We wisselen hier vele ideeën uit," vertelt Sara. "En dat blijft niet alleen tussen ons, maar is beschikbaar voor alle bewegingen." De beste ideeën worden gebundeld in een soort cursus en die kan dan naar believen geraadpleegd worden. De vraag of ze na het eten bij een surrogaat kampvuur hand in hand het avondlied zingen, werd onbegrijpelijk weggelachen.

De jeugdbeweging en het leidinggeven zijn hét gespreksonderwerp bij uitstek. Daarnaast zijn er één keer per maand de kotvergaderingen om de communicatie tussen de bewoners op punt te houden. Uiteraard blijft de vraag: Is het er leuk om te wonen? Want daar gaat het tenslotte toch om. De huiselijke sfeer die er hangt, wordt bevorderd door het feit dat de deuren wagenwijd openstaan en iedereen bij iedereen binnenloopt. Wanneer Veto, steeds op zoek naar een straffe uitspraak, bleef doorvragen, was er toch wel een frustratie die het oppervlak bereikte. Onze dictafoon werd haast van tafel gebruld door drie meiden die in koor "de badkamer!" uitbrulden. Maar geen paniek: de huisbaas heeft beloofd om er zo snel mogelijk iets aan te doen.



(foto Stijn De Meyere)

geweest waarbij de grenzen van de uithouding werden getest als het gaat om films kijken. Op woensdag 24 maart aan-

wordt een advertentie geplaatst op de website.

Het gebouw zelf en de chirowinkel op

[www.chiro.beljole](http://www.chiro.beljole)

## OP ZOEK NAAR EEN GOEDE ENGELSE NAAM

# Zeg niet 'hogeschool', maar 'university'

Hoe leg je aan een buitenlander uit wat een hogeschool in Vlaanderen eigenlijk is? Er bestaat immers geen goede Engelse vertaling voor deze vorm van hoger onderwijs. Daarom zouden de hogescholen in Vlaanderen zich graag 'university' noemen in een internationale context.

**Thomas Leys**

De Vlaamse Hogescholenraad (VLOHRA) heeft in een recente brief aan de minister van Onderwijs en de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) laten weten dat ze graag tot een goede oplossing wil komen voor het probleem van de hogescholen. Vlaanderen kent namelijk de unieke situatie dat een heleboel opleidingen, die in zowat alle andere Europese landen aan de universiteit worden gegeven, hier ook aan de hogeschool kunnen gevolgd worden. Voor de traditionele graduaatopleidingen — binnenkort professionele bachelors — vormt dit minder een probleem, maar de licentiatenopleidingen aan de hogescholen — binnenkort masters — worden al een tijdje geacht van 'academisch niveau' te zijn. Zij zouden dus evenwaardig moeten zijn aan de opleidingen aan de universiteit, wat nu ook echt wordt waargemaakt via de associaties tussen universiteit en hogescholen. Deze masteropleidingen aan de hogescholen zullen in het Bolognatijdperk ook meer kunnen deelnemen aan internationalisering. En dan rijst er toch wel een probleem om de hogescholen te situeren.

Secretaris-generaal Luc Van de Velde van VLHORA legt uit: "Telkens we als hogescholen naar het buitenland gaat, moeten we uitleggen wat wij eigenlijk zijn. Men denkt dan onbewust soms aan 'high school' en het secundair onderwijs, wat natuurlijk helemaal niet klopt. Nochtans blijken onze hogescholen volgens internationale normen

vooral opleidingen te verstrekken die elders aan de universiteit worden gegeven." Ook de *polytechnics* uit Engeland en de *Fachhochschule* uit Duitsland zitten in een vergelijkbare situatie. Daar bestaat de tendens om deze instellingen als 'university' te betitelen. Van de Velde: "Ook binnen de Europese organisatie voor universiteiten neemt men tegenwoordig aan dat 'university' kan gebruikt worden als een algemene benaming voor een instelling van hoger onderwijs."

Krijgt Vlaanderen er dan binnenkort een pak universiteiten bij? Van de Velde: "Dat is zeker niet onze bedoeling: in Vlaanderen kunnen we gerust blijven spreken over hogescholen. Het gaat ons enkel over internationale contacten. Het is dan mogelijk dat je op sites voor buitenlandse studenten zult lezen over 'Groep T University' of 'Sint-Lieven University'. Hoe ze precies zullen heten, zal natuurlijk afhangen van de creativiteit van de Vlaming." Luc Jansegers, kabinetschef van de minister van Onderwijs, bevestigde dat de brief met de vraag werd ontvangen. Op zo'n korte tijd kon evenwel nog geen standpunt worden bepaald; men wil het probleem in alle rust en sereniteit bekijken. "We willen tenslotte geen oorlog ontkenen tussen VLIR en VLHORA," zegt Jansegers. De bal ligt nu dus vooral in het kamp van de universiteiten. Bij VLHORA weet men dat er misschien hier en daar nog wat conservatieve tendensen zijn die de naam universiteit willen beschermen. Mochten daar geen bezwaren rijzen, dan ligt allicht de weg open voor de nieuwe Engelstalige benaming.



## COLUMN

### Walen buiten!

Deze slogan lokt bij mij altijd een brede grijns uit, die ik dan zo snel mogelijk probeer te onderdrukken. Vlamingen zijn nu eenmaal dat kleine volkje dat toch maar eventjes het Franse leger versloeg in dertienhonderdnogets. Vechtlust stroomt onbedwingbaar door onze aderen. En alsof het toen al in de sterren geschreven stond, joegen we die andere Franstaligen later uit onze universiteiten.

Maar gelukkig zijn we nog steeds allen Belgen en dus per definitie erg bedreven in het sluiten van compromissen. 'A Belgian compromise' is niet voor niets een wereldwijd begrip. Kunnen Walen en Vlamingen niet meer samen studeren in Leuven? Wel, dan maak je er toch gewoon twee universiteiten van! Alles in het dubbel, zo creëert men zelfs nog nieuwe jobs. Het is misschien een ideeetje voor de huidige regering. De nieuwe stad heet natuurlijk Louvain-La-Neuve, opdat iedereen zich vooral vergist tussen de beide steden. Zo denken sommige Erasmusstudenten dat ze in het mooie en historische Leuven zullen studeren. Des te groter de teleurstelling als ze aankomen in het artificiële skidorp Louvain-La-Neuve genaamd. In volwaardige katholieke stijl blijven de

instellingen ook zusjes van elkaar: soms de beste vriendinnen, soms elkaar de ogen uitkrabbend.

En zo geschiedde; België had er alweer een uniek stukje geschiedenis bij. Hoera hoera. Vandaar ook mijn grijns. De leeuw brult dan wel oorverdovend, uiteindelijk geeft hij enkel een kleine tik met de poot. De Walen vertrokken inderdaad om zich dan een paar luttele kilometers verder te vestigen. België blijft namelijk — wonder o wonder — klein. Charleroi kennen buitenlanders dan ook beter als 'Brussels South'. Klein, maar zeker niet onbeduidend, want hoeveel landen kunnen pronken met zoveel parlementen en regeringen? Een beter schoolvoorbeeld van een compromis bestaat niet, dit is onmogelijk overtreffbaar.

Wat met de Waalse studenten, keerden die onverbiddelijk de rug naar Vlaanderen? Welnee, de meerderheid zegt nog steeds halfrots "ikke spreken beetjen Vlaams". Sommige dingen veranderen namelijk nooit. Louvain-La-Neuve telt zelfs een behoorlijk aantal Vlaamse studenten. En als die grappen dat ze de Walen nu ook uit deze universiteit zullen weggagen, kan men er zelfs om lachen. Al is het dan wat groen.

Karlijn Deforche

# Verdedig Nero eens voor de christenvervolgingen

**Twee teams van de rechtenfaculteit doen het goed op twee verschillende internationale pleitwedstrijden. Binnenkort nemen ze deel aan de internationale finalerondes. Een gesprek met één van de coaches kon dan ook niet uitblijven.**

**Siegild Lacoere**

Het team dat gecoacht wordt door Sten Verhoeven en Roemer Lemaître neemt deel aan de Jessup Law Moot Court Competition en kon in een ongemeen spannende finale het laken naar zich toetrekken. Hun zaak gaat over het internationaal strafhof waar twee onderdanen van een staat, die geen partij is bij het statuut van het Internationaal Strafhof eraan uitgeleverd worden: de ene voor genocide, de andere voor oorlogsmisdaden. Voor de internationale ronde mogen de deelnemers Katayoun Alidadi, Frances Ibekwe, Tine Tytgat, Cornelius Bader en Hendrik Schoukens afzakken naar Washington.

Tim Corthaut coacht het andere team dat meedoet aan de European Law Moot Court Competition. Hier stelt zich een probleem van het Europees recht. De Europese Unie is bezorgd over het gebruik van genetisch gemanipuleerde organismen en eist dat elk product een waarschuwingslabel draagt. Het probleem is echter dat een

land met twee soorten labels werkt. Kleine labels voor de landen waar Europees recht niet geldt en grote labels waar het Europees recht wel geldt. Nele Hoekx, Inge Verdonck en Philippe Reyniers mogen hun zaak gaan bepleiten voor echte rechters van het hoogste EU-rechtscollege, het Europees Hof van Justitie in Luxemburg.

**Veto:** *Worden de studenten geselecteerd op basis van een bepaald criterium voor ze mogen deelnemen aan dit soort wedstrijden?*

**Tim Corthaut:** «In het begin van het academiejaar doen we in alle aula's een oproep. Ook de buitenlandse studenten kunnen hier op reageren. Geïnteresseerden worden gevraagd bij ons langs te komen voor een gesprek. Ik geef toe dat we ook naar resultaten kijken, in die zin dat dit gewoon een heel belastende activiteit is. Je hebt mensen nodig die voldoende hard kunnen studeren en een zekere capaciteit hebben. Het is evenwel niet zo dat behaalde resultaten het beslissende criterium zijn. We baseren ons eerder op de totaalindruk die iemand maakt tijdens het gesprek. Hen even testen behoort daar ook toe, zelfs tot in het absurde toe. Ikzelf heb ook nog ooit deelgenomen aan zo'n wedstrijd en voor ik geselecteerd werd, gaven ze mij de opdracht 'Verdedig Nero eens voor het vervolgen van de christenen'. Ik kan je verzekeren dat dit één van mijn persoonlijke dieptepunten is geweest.»

**Veto:** *Reageren in de aanvangsfase veel mensen op die oproep?*

**Corthaut:** «Normaal gezien hebben we een dertigtal kandidaten. Pakweg vijftientig plaatsen kunnen we toewijzen. Het hangt er dan natuurlijk vanaf in hoeverre we over mensen beschikken die voldoen aan de criteria. The European Law Competition is bijvoorbeeld een wedstrijd waarvoor je het Engels en het Frans perfect moet beheersen. Dat maakt de spoeling soms dun. Voor bepaalde wedstrijden vinden we gewoonweg geen mensen omdat het Engels tegenwoordig beter beheerst wordt dan het Frans.»

## Uitstraling

**Veto:** *De wedstrijden worden in het buitenland gehouden. Krijgen jullie daarin een financiële tegemoetkoming?*

**Corthaut:** «Sinds een paar jaar hebben we binnen de faculteit een soort pleitfonds opgericht waarmee we sponsoring proberen aan te trekken. Bovendien doet de faculteit zelf een duits in het zakje. Zo slagen we er in het soms vrij dure inschrijvingsgeld voor de wedstrijden bij mekaar te krijgen. Als je alles bij elkaar optelt kost zo'n deelname al gauw 2500 euro.»

**Veto:** *Hoe intensief is deelname aan zo'n wedstrijd voor de studenten?*

**Corthaut:** «Voor studenten is het nu moeilijker omdat ze met semesterexamens

zitten en die vallen midden in de voorbereidingsperiode. Toch moeten zij maanden voorbereiden en alle dagen in de bibliotheek zitten. We houden pleitsessies waarbij ze getraind worden in het pleiten. Mensen van binnen ons instituut maar ook externe mensen komen hen het vuur aan de schenen leggen en *judgen*.»

**Veto:** *Lijden de examenresultaten van de studenten onder hun deelname aan de wedstrijd?*

**Corthaut:** «Naar ik begrepen heb, viel het wel mee. Het voordeel is dat als je met mensen werkt die stevig in hun schoenen staan, zij die extra inspanningen die zo'n wedstrijd toch vergt, kunnen opvangen. Bovendien is het zo dat we dit incalculeren als ze heel goed scoren op die pleitwedstrijden. Het vervangt dan een seminarie. Hoewel er ontzettend veel meer tijd in kruipt dan de tijd die gewone studenten moeten besteden aan een seminarie.»

**Veto:** *Krijgen mensen die hieraan deelnemen makkelijker een job aangeboden?*

**Corthaut:** «Dat is een heel moeilijke vraag, maar laat ik het zo zeggen: het staat in elk geval mooi. Het is iets met uitstraling. Als je tussen een groep afgestudeerden staat, is het ongetwijfeld iets dat je doet onderscheiden van de rest.»

## DE PREMIER HEEFT EEN DROOM

# “Er is een industriële toekomst voor dit land”

**Met de verkiezingen in aantocht gaan er al eens deuren open die anders gesloten blijven. Neem nu die van aula Max Weber. Zijn het daar de proffen Sociale Wetenschappen die de reguliere dienst uitmaken, dan verscheen vorige week maandag op vraag van de liberale studenten van het LVSV een wel heel wit konijn: premier Guy Verhofstadt (VLD).**

**Joris Beckers & Kris Malefason**

In het tweegesprek, dat de publieksvragen voorafging, mocht VRT-journalist Marc Vandelooverbosch advocaat van de duivel spelen. Verhofstadt bleek dan weer engel van dienst voor alles en iedereen. Werd hem in de liberale voorzitterswissel van vorige maand nog duidelijk gemaakt dat de premier een bemiddelaar is in het politieke gewriemel, dan nam hij die rol nu met graagte op zich. Kortweg kwam het erop neer dat ons land er in de laatste vijf jaar op vooruit gegaan is, dat de situatie echter nog verre van ideaal is, maar dat hij nog steeds brandt van de ambitie. Hoewel daarmee zowat alles gezegd is, ontlokte deze houding toch enkele interessante uitspraken aan het regeringshoofd.

## Toeren

Vandelooverbosch stak van wal met drie hypothesen, die het applaus van de talrijke toehoorders wegdroegen: “De VLD zit in een crisis, er is een regeringscrisis en crisis heerst in Europa.” Verhofstadt gaf billijk toe dat de sfeer wel eens beter geweest was binnen zijn partij: “We zijn allemaal effectief wel wat in de fout gegaan, maar hoewel het een ijskast lijkt, is politiek soms niet vrij van emotie en passie.” En daar had hij de discussie weer op het goede spoor



gekregen: het voordeel van de VLD is dat je kunt zeggen wat je dwarszit. Dat had ook Annemie Neyts gedaan, toen ze naar de derde plaats op de Europese lijst verdrongen werd door het verzamelde VLD-voorzitterschap. Toch noemde de

premier, die niet van plan is naar Straatsburg te pendelen, dit geen kiesbedrog: “Ik zeg eerlijk of ik kan gaan of niet.”

Ook zijn regering kwam er zonder blaam vanaf. “De realiteit is dat we iets gedaan hebben met de kleine marge die we hadden,” zo stelde hij over de economische groei en de begroting in evenwicht. De 200.000 extra jobs die zijn meerderheid vooropstelt, kaderde Verhofstadt dan weer in zijn liberale discours: “Het belangrijkste is dat er ambitie is.” Die ambitie wilde de premier niet beperken tot diensten en logistiek, waarin de Belg zich onderscheidt: “Er is een industriële toekomst voor dit land.” Verhofstadt staaft zijn uitspraak met de fabrieken van Volvo en Opel, die op volle toeren draaien en het feit dat Ford Genk als een normale fabriek uit de Ford-groep kan blijven functioneren, zag hij als een voorbeeld van goed overleg met het bedrijf, waarbij hij de constructieve strategie van de vakbonden loofde. Nu de premier toch bezig was, kreeg ook de PS een aai over de bol. In de akkoorden over Kyoto, dienstencheques, gekapitaliseerde pensioenfondsen en de controle van werklozen, zag hij de goede wil van Di Rupo en Co. Een eigenschap die in liberale kringen wel eens in twijfel getrokken wordt.

## Spreekuren

Ook over de EU geen slecht woord: “Europa is een fantastisch mechanisme. Dictaturen werden gedemocratiseerd en door structurele en sociale fondsen wordt economische groei teweeggebracht, die ook bij ons voelbaar is. Net zoals Spanje een immigratieland geworden is, zal ook het niveau in Oost-Europa, waar ondertussen de leugen van de planeconomie blootgelegd werd, opgetild worden door de Unie.” Dat de Europese grondwet er ondertussen maar niet doorgeraakt, is volgens Verhofstadt eigen aan het beestje dat hervorming heet. Om te eindigen met een ambitieuze noot: “Europa behoort tot onze invloedssfeer en we moeten daar grip op krijgen. Een nationaal leider die zich daar niet voor interesseert, is geen goed leider.”

In het afsluitende vragenhalfuurtje profileerde Verhofstadt zich als de volksvertegenwoordiger met spreekuren. Aan de opgekomen andersglobalisten toonde de premier dat hij zijn les grondig kent. Kritiek op de fiscale amnestie, de hoofddoekendiscussie en de nieuwe verkeerswetgeving werd teruggekaatst met een lijst van de huidige verwezenlijkingen, gevolgd door een *mea culpa* en de ambitie om het nog beter te doen. Of dat op Vlaams niveau nog met de VLD in de regering zal zijn, beantwoordde Verhofstadt in de stad van burgervader Tobbacq op gepaste wijze: “Er is maar één echte peiling en dat zijn de verkiezingen.”

Foto's: Olivier Leirs

# Democratie in een termietenheuvel

Op 14 maart wordt Vladimir Poetin herkozen als president van Rusland, daar is iedereen van overtuigd. De toekomst van dit ondoorgroenlijke land is echter voer voor discussie. Een vraag bleef in het debat onbeantwoord: zijn de Russen Europeanen of Chinezen?

Herman Loos

Het panel voor dit debat bestond uit voormalig ambassadeur in Rusland René Panis, professor politieke wetenschappen en Ruslandspecialiste Katlijn Malfliet en *insider* Vladimir Ronin, docent Russische geschiedenis aan de Lessius Hogeschool.

Er zijn verschillende redenen waarom Poetin verkozen zal worden. Eerst en vooral zijn er geen politieke zwaargewichten die de strijd met hem aanbinden. Tussen de uitdagende tweederangsfiguren bevinden zich het nummer twee van de communistische partij, een vrouw van Aziatische afkomst en de Russische versie van de *governator*, namelijk de ex-bodyguard van de extreem-rechtse Zhirinovskiy. Geen van hen maakt echter een schijn van kans. Volgens René Panis rest dus enkel de vraag of de opkomst bij de verkiezingen de wettelijke vijftig procent zal halen.

Professor Malfliet ziet in Poetin vooral een icoon, de redder van het systeem dat bij Rusland past. Hij is een almachtige soeverein die boven het partijgewoel staat en een sterke autoritaire staat uitbouwt, eventueel ten koste van de rechten van het individu. Poetin vertegenwoordigt de Russische hoop op een betere toekomst.

Volgens Ronin is er echter meer aan de hand. Russen stemmen vooral uit een irrationele overweging voor Poetin. Hij is namelijk een winnaar met uitstraling en iedereen wil bij de winnaars zijn. Zijn mentaliteit overstijgt echter nauwelijks de communistische reflex dat de regering voor de mensen zorgt en geen kritiek verdraagt. Poetin maakt van de Russische politiek een éénmansbedrijf.

## Eskimo

Er is in Rusland veel veranderd sinds de chaotische periode-Jeltsin. Poetin bracht stabiliteit en orde, maakte komaf met de familiale traditie van de communistische partij en vaart een koers van gematigde hervormingen. Panis wil ook de regeringswissel die Poetin aan de vooravond van de verkiezingen tot stand bracht op deze manier begrijpen. Hij zoekt een evenwicht tussen liberale hervormers en voormalig KGB-gedienden.

Erg democratisch wil Malfliet de huidige Russische koers echter niet noemen. Het totalitaire systeem is opgeheven en vervangen door een soort *neotsarisme*. "Men heeft een

boomstronk geplant die democratie heet. Deze boom wordt echter bezet door een kolonie termieten die hem aanvreet. Achteraf kun je de vraag stellen wat er overblijft: een boomstronk of een termietenheuvel?"

Het West-Europese democratische model is echter niet zonder meer overdraagbaar. Ronin wijst erop dat Rusland een land in overgang is. Decentralisatie gaat in tegen de eeuwenoude traditie. De chaos onder Jeltsin was een prijs die voor de vrijheid werd betaald. Deze periode van vrijheid is verleden tijd, onder Poetin heerst opnieuw de autoritaire staat die voor de mensen zorgt en hen als kinderen behandelt. "De staat geeft de mensen een eskimo! Ik bedoel, een ijsje!", aldus Ronin.

Het vertrouwen in het staatsapparaat is volgens Ronin echter volledig zoek. De autoriteit van het leger daalt, de politie is corrupt, de Poetincultus is kunstmatig en lokaal heerst het *cliëntelisme*. De economische cijfers zijn goed, maar in het dagelijkse leven worden de Russen dit niet gewaar wegens de snelle prijsstijgingen. Het leven voor de modale Rus is weliswaar meer voorspelbaar, maar daarom niet goed. Het democratiseringsproces in Rusland is stopgezet en een autoritaire politiestaat is de hoge prijs die de Russen betalen voor hun stabiliteit.

De komende vier jaar worden voor Rusland een experiment om te peilen of de Russen economisch kunnen functioneren met politieke vrijheid. Deze vraag werd reeds gesteld toen Gorbatsjov zijn perestrojka en glasnost gelijktijdig doorvoerde. In Europa werkte dit, in China doet men het niet en probeert men eerst het economische klimaat te liberaliseren alvorens politiek de teugels te vieren. Ronin: "De grote vraag is of de Russen Chinezen of Europeanen zijn."

Binnen de internationale politiek heeft Rusland eveneens een rol te spelen. Panis vindt dat wij te weinig openstaan voor de Russische gevoeligheden. De nieuwe Russische regering is soepeler en zoekt duidelijk de dialoog met het westen op in de verdediging van de wettelijke Russische belangen. In het kader van de huidige EU-uitbreiding stijgt het belang van bilaterale handelsverdragen tussen Rusland en Oost-Europa. De Russische strategie van natuurlijke rijkdommen als machtsbasis binnen de internationale economie wordt volgens Malfliet schromelijk onderschat. Op dit vlak manifesteert Rusland zich opnieuw, hoewel van de absolute grootmacht uit de Koude Oorlog geen sprake kan zijn.

De vraag of Poetin vooral streeft naar persoonlijke macht wordt negatief beantwoord. Hij is een *patriotist* die oprecht overtuigd is dat Rusland het best gediend is met een paternalistische politiek van orde, met zichzelf in de rol van engbewaarder voor het volk.

## Poetins trieste tegenstand

Van gebrekkige mediatoegang en frauduleuze toestanden tot machtsmisbruik en intimidatie: diegenen die het tegen huidig president Poetin wilden opnemen, klaagden steen en been. Verscheidene partijen riepen dan ook op de verkiezingen te boycotten en enkele kandidaten – zoals Rybkin – hadden reeds de handdoek in de ring gegooid. Een handvol kandidaten gingen pro forma de strijd aan tegen gedoodverfde winnaar Vladimir Poetin.

Als politicus en hoogleraar economie schuwde **Sergey Glazyev** de kritiek op het economisch beleid van de regering niet. Zijn links-patriottische en pro-Poetin 'Moederland'-coalitie nam deze kritiek niet in dank af, waardoor hij werd buitengewerkt en als onafhankelijk kandidaat naar de stembus trok. Men verwacht dat hij pas in 2008 een ernstig rivaal kan vormen voor Poetin.

**Oleg Malyshkin**: Professioneel bokser en voormalig hoofd van de veiligheidsdienst van de ultranationalistische Liberaal-Democratische Partij, sommigen houden het op louter 'bodyguard'. Nadat hij in november zijn tegenstanders na een tv-debat te lijf was gegaan zou hij zich uit de Moskouse politiek terugtrekken, maar toen partijleider Zhirinovskiy zich niet waagde aan de verkiezingsrace werd Malyshkin terug opgevist. Zijn politieke standpunten zijn niet echt duidelijk, maar hij probeert zich te profileren als 'een man van het volk'.

Als voorzitter van het Russische Hogerhuis was **Sergey Mironov's** eerste voorstel het verlengen van het presidentiële mandaat ten voordele van Poetin. De voormalige campagnemedewerker van Poetin werd dan ook verweten dat hij zich enkel ingeschreven heeft om de presidentsverkiezingen een democratisch tintje te geven. Mironov deed weinig moeite om dit te ontkennen.

Dat de Communistische Partij **Nikolay Kharitonov** nomineerde, kwam voor velen onverwacht: de — net als Poetin — ex-KGB-kolonel is slechts een tweederangsfiguur in de politiek en niet eens partijlid. Hij bespeelde voornamelijk de nationalistische snaar — zo verweet hij Poetin laatst dat er te weinig etnische Russen in overheidsdienst waren — en kijkt duidelijk al vooruit naar de verkiezingen van 2008.

Vooraf in de Westerse media is ze populair als felste criticaster van Poetin, maar in Rusland wordt **Irina Khakamada** als Aziatische, vrouw en enig opkomende liberaal een beetje als een buitenbeentje beschouwd. Hoewel ze klaagde over de angst bij geldschieters, wist ze van alle kandidaten toch het grootste verkiezingsbudget op te bouwen, met vooral geld uit Yukos-kringen.

(mh)

JEUGDIG ENTHOUSIASME WERD DE KOP INGEDRUKT DOOR VLAAMSE PARTIJEN

# Studenten reageren agressief op annulatie debat

Vorige week moest een debat in Louvain-La-Neuve tussen Waalse studenten en Vlaamse partijvoorzitters de beide landsdelen dichter bij elkaar brengen. Het debat vond echter nooit plaats waardoor de verstandhouding tussen de organisatoren en de partijen volledig zoek is. Voor de Waalse studenten is dit een bevestiging dat politiek Vlaanderen zich niet in hen interesseert.

Karlijn Deforche

Het debat zou zich concentreren op, bijvoorbeeld, de toekomst van België, de communautaire eisen en het cordon sanitaire. Vragen die voor Waalse en Brusselse studenten niet onbelangrijk zijn, want een opkomst van 650 geïnteresseerden werd verwacht. De dag voor het debat liep het echter al mis. De VLD liet weten dat De Gucht niet kon komen wegens "dringende redenen". De regeringspartij stelde Brussels minister Guy Vanhengel voor als vervanger. De organisatoren waren tevreden, maar niet voor lang. De dag van het debat, in de late namiddag, zegden zowel CD&V als Groen! af, hun partijvoorzitters konden niet aanwezig zijn. Wegens de vage redenen geloven de organisatoren dat de Vlaamse partijen contact met elkaar hadden. Na crisisoverleg besloten de organiserende studenten het debat af te gelasten, aangezien er enkel een sterk afgezwakte versie kon plaatsvinden.

Twee *Kots à Projet* (KAP) van Louvain-La-Neuve hadden zich maanden bezig gehouden met de organisatie. Na een succesvol debat tussen de Waalse partijvoorzitters vorig jaar, geloofden *Het Nederlands Kot* en *Le p'tit écho* dat de studenten ook geïnteresseerd zouden zijn in de Vlaamse partijen. Na

een intense communicatie met de grootste Vlaamse democratische partijen kon men pronken met belangrijke namen zoals Karel De Gucht voor VLD, Yves Leterme voor CD&V en Vera Dua voor Groen! Sp.a-Spirit had van in het begin aangegeven dat voorzitter Steve Stevaert geen interesse had. De organisatoren gaan ervan uit dat de Franse voertaal een reden kan zijn. Maar de Brusselse staatssecretaris Pascal Smet was voor iedereen een aanvaardbare vertegenwoordiger van de socialistische partij.

## Agressie

Uiteindelijk hield enkel sp.a-Spirit zich aan de overeenkomst en kon enkel VLD een evenwaardig vervanger voorstellen. De persoonlijke assistent van Yves Leterme, Guido Decorte, benadrukt echter dat ook CD&V alle moeite deed om iemand te sturen. Men belde verschillende prominenten van de partij op en Steven Van Ackere kon zich vrijmaken. Maar de directeur van de Brusselse vervoersmaatschappij (MIVB) kon de organisatoren niet overtuigen. Decorte wou daarbij duidelijk stellen dat de agenda's van belangrijke politici altijd op het laatste moment kunnen veranderen, naargelang de gebeurtenissen van de dag. Die specifieke dinsdag zat Leterme vast in de Kamer, voor een belangrijke interne vergadering, zo liet Decorte ons nog weten. Hij was ook geschrokken door de *agressieve* reactie van de student die steeds contact met hem had. Volgens hem kunnen jongeren geen begrip opbrengen als politici hun afspraken noodgedwongen moeten veranderen. Particulieren zoals managers of directeurs daarentegen, vinden dit normaal vanuit hun eigen werkervaring. Studenten zien politici teveel als *pispalen*. Decorte opperde vervolgens nog dat de negatieve reactie misschien vanuit de communautaire tegenstelling verklaard kon worden.

## Communicatie

Met Groen! liep het volledig mis. Vanuit de partij liet men per mail weten dat Dua niet aanwezig kon zijn. Enkele uren later kwam er een andere mail, met de vraag de exacte locatie van het debat door te geven. Deze tegengestelde informatie verwarde de organisatoren zodat ze zelf nogmaals telefonisch contact opnamen met persverantwoordelijke Sylvie Fabree. Ze kregen te horen dat iemand zich vergist had tussen Leuven en Louvain-La-Neuve. Men dacht dat dit één stad was. Fabree liet ons echter weten dat Dua onverwacht een persconferentie moest houden. Dat de communicatie vanuit de partij mank liep, was volgens haar niet de essentie van het verhaal. Toch zei Fabree dat Groen! geen vervanger wou zoeken, juist omdat de communicatie met de student fout liep.

## "Studenten zien politici teveel als pispalen"

De reactie op de annulatie was volgens haar te grof en men kon niet praten met de Waalse student. Daarbij heeft Groen! als kleine partij niet zoveel boegbeelden om naar debatten te sturen, zei Fabree nog.

De organisatoren zijn erg teleurgesteld. Hun enthousiasme om bruggen te creëren tussen de gemeenschappen verdween als sneeuw voor de zon. Volgens hen wordt op deze manier de Vlaamse desinteresse ten aanzien van Wallonië nog maar eens duidelijk. Ook de vele studenten die het debat gingen bijwonen, waren niet te spreken over de Vlaamse politici. Vanuit deze studentengroep zullen later zeker enkele nieuwe politieke leiders voortkomen. En deze ervaring zal de eenheid van België in de — nabije — toekomst alvast niet stimuleren.

# Studenten ten tonele

FACULTEITSKRINGEN OP HET PODIUM

## Talent in de student

**Niet minder dan vier faculteitskringen voeren deze maand hun eigen toneelvoorstelling op. VRG was afgelopen week al aan de beurt, NFK, Politika en Germania volgen nog. Veto ging een kijkje nemen en viel om van verbazing. Er zit talent bij de student!**

**Kurt Smeets**

Prinsessen die stikken in een vissengraat, een groep vrouwen verstrikt in Trojaanse intriges, een bende revolterende nietsnutten, moordlustige middeleeuwers: je vindt ze tegenwoordig allemaal op de Leuvense podia. Achter elk van die bizarre personages schuilt iemand die normaliter gedwee zijn rol van student met verve vertolkt, maar in zijn kringtoneel de kans vindt om een keer uit dat maatpak los te breken en zich in nieuwe rollen te verhullen.

Sommigen merkten hoe ze zichzelf beter leerden kennen in het onderscheid tussen die doordeeweekse studentenrol en dat absurde toneelpersonage. Tom Aernouts, schrijver en regisseur van de voorstelling van NFK, vond het mooi om te zien hoe schuchtere types zich ontpopten tot joviale mensen. Wat tof is aan kringtoneel is bovendien breder dan wat eigen is aan toneel. Bovenal betekent kringtoneel immers toneel voor en door studenten.

We vielen dan ook binnen op repetities waar geen gezelschap, maar een vriendenkring speelde. "Het enthousiasme en het

speelplezier van de groep stralen af op het publiek," meent Aernouts nog. Politika en NFK trokken elk met hun groep op weekend opdat de spelers zich ook naast het podium op mekaar leerden afstemmen.

Germania werd vorig jaar geprezen om de voorstelling 'Erf, Klootz\*k. Erf.' en de kans is groot dat hen dit jaar die lof opnieuw te beurt valt. Hetzelfde geldt trouwens voor de andere voorstellingen: stuk voor stuk werden we getroffen door het professionalisme en de authenticiteit van de vertolkingen. Om nog niet te spreken van de prestatie die Aernouts neerzette door zelf een toneelstuk te schrijven dat je werkelijk versted doet staan. Er schuilt potentieel aan deze universiteit.

Desondanks mag je niet verwachten dat deze activiteiten, allemaal op poten gezet door getalenteerde vrijwilligers, zelfbedruipend zijn. Alleen al de huur van de zalen dreigt het kringtoneel met een financiële kater op te zadelen. Kultuurraad (KURA), een geleding van LOKO, stapte daarom naar de Dienst Cultuurcoördinatie — de dienst die zich bezighoudt met cultuur aan de K.U.Leuven — en kaartte het probleem aan. Cultuurcoördinatie sprak vervolgens met de Cultuurcommissie van de K.U.Leuven — het hoogste cultuurorgaan onder leiding van vice-rector Marc Vervenne — en daar werd beslist dat het kringtoneel via Kura subsidies zou krijgen. Sympathiek, maar ook broodnodig, want zonder die

geste zouden geëngageerde cultuurgezelschappen met moeite het hoofd boven water kunnen houden. Veto klopte aan bij Els Silvrants, voorzitter van Kura, en legde de vinger aan de pols.»

**Veto:** *Wat liep er mis voorgaande jaren en wat hebben jullie verbeterd?*

**Els Silvrants:** «Op de eerste plaats bestond er een financieel probleem. Na een rondvraag hebben we de universiteit zo ver kunnen brengen dat zij de zaalhuur betaalt. Ook op vlak van communicatie verliep het soms niet erg vlot. Via de Algemene Vergadering (waarop Kura en alle faculteitskringen vertegenwoordigd zijn, ks) hebben we alle organiserende kringen kunnen contacteren en rond de tafel gebracht zodat er duidelijke afspraken konden worden gemaakt.»

«Vroeger gebeurde het immers dat het aantal beschikbare zalen — sowieso erg beperkt in Leuven — niet volstond omdat mensen geen data afspraken en de kringtonelen in dezelfde week vielen. We wilden er dus voor zorgen dat er op een maand tijd niemand mekaar ongewild beconcurrerde en elkaars zalen afnam. In derde instantie dachten we ook aan promotiemateriaal en het concept van een 'kringtoneelfestival', maar noch de Dienst Cultuurcoördinatie, noch wijzelf beschikten over voldoende financiën om dat te bekostigen.»

**Veto:** *Wat vormt de grootste hindernis voor*

*culturele activiteiten in Leuven?*

**Els:** «Het grootste probleem tout court voor de kringwerking blijft de culturele infrastructuur: in Leuven bestaat een gigantisch tekort aan zalen om culturele activiteiten te organiseren. Voor een deel trachten we dat op te vangen door beter te communiceren en een overzicht te maken van wat er precies allemaal voorhanden is. Momenteel stellen we bij Kura een vademecum samen dat een uitgebreide database met een overzicht van de lokalen bevat. Zelfs dan blijft er echter een probleem.»

**Veto:** *Er zou toch veel geld vrijkomen als de K.U.Leuven zelf een gratis zaal ter beschikking zou stellen?*

**Els:** «In STUK beschikt de universiteit over twee zalen: de Ensemblezaal en de Verbeeckzaal. De ene wordt gebruikt door de universitaire orkesten en de andere werd laatst nog voorzien van infrastructuur, maar wordt jammer genoeg logistiek slecht beheerd. De Verbeeckzaal is erg geschikt voor toonmomenten en voorstellingen en zou zeker ook de kringwerking kunnen ondersteunen. Bovendien zit je daar dicht bij een geïnteresseerd publiek en een technische omgeving. In principe kost die zaal niets. Anderzijds levert de K.U.Leuven zeker inspanningen, maar het blijft wel belangrijk pressie te voeren.»

POLITIKA SPEELT 'VROUWEN VAN TROJE'

## Tien vrouwen en twee mannen

**Na alle klassieke bewerkingen van de Trojaanse mythe en de recente verfilming ervan komt Politika op de proppen met een voorstelling die een andere invalshoek neemt in deze mythe: vrouwen en hun intriges. Of is dat een pleonasme?**

**Siegild Lacoere & Stefanie Lambeens**

Politieke en Sociale Wetenschappen staat ervoor bekend een richting te zijn die veel vrouwen aantrekt, de keuze van het toneelstuk bevestigt dit nog maar eens. 'Vrouwen van Troje' wordt gespeeld door tien vrouwen en toch hebben twee mannen het aangedurfd plaats te nemen tussen al die vrouwenperikelen. Helena, de spilfiguur in het stuk, komt door haar huwelijk met Paris terecht in een vijandige omgeving van verwickelingen en onderhuidse spanningen tussen de andere vrouwen in het Trojaanse paleis.

**Veto:** *Hoe hebben jullie het stuk aangepakt?*

**Wies Devuyt:** «Eigenlijk zijn het twee stukken die we verwerkt hebben tot één verhaal. Het ene stuk, van de hand van Euripides, brengen we door videofragmenten te gebruiken en het andere wordt gespeeld. Hierin krijg je een beeld van hoe het eraan toegaat achter de schermen van de Trojaanse hofhouding. Het eerste stuk is vrij traditioneel vertaald en heeft psychologisch weinig diepgang. De videofragmenten die ertussendoor geprojecteerd worden, schetsen een menselijker beeld van het verhaal.»

**Veto:** *Waarom verkozen jullie met videofragmenten te werken?*

**Wies:** «We moeten doen waar we goed in zijn. Als germaniatoneel op de uitspraak let dan is dat goed, maar bij ons ligt dat anders. Vanuit onze achtergrond hechten we meer belang aan het audiovisuele aspect.»



**Inne Olders:** «Voor het stuk van start gaat, schetsen we kort de personages aan de hand van het beeldmateriaal. Ook tijdens het stuk worden er flashbacks en flashforwards vertoond. Dit alles om het wat toegankelijker te maken.»

**Veto:** *Moeten jullie de hulp van anderen invoeren om die beelden te projecteren of doen jullie dat zelf?*

**Inne:** «Dat doen wij zelf. Ook de belichting doen Wies en ik zelf. Wij kennen het stuk door en door, want wij regisseren het. Het is gemakkelijker te weten wat er wanneer moet gebeuren en op welke manier.»

**Veto:** *Is er veel interesse om mee te spelen?*

**Inne:** «In het begin komen er heel wat mensen opdagen uit interesse, maar dikwijls is het niet hun ding en niet wat ze ervan verwacht hadden. Iedereen die wil, mag meedoen. Voor ons maakt het niet uit aan welke faculteit iemand studeert. Uiteindelijk is een kleine maar gemotiveerde groep overgebleven. Door het semestersysteem verloren we wel twee maanden om te werken. In de lesvrije week trokken we naar Oostende om onze videofragmenten op te nemen, wat de groepssfeer en het enthousiasme ten goede kwam na zolang te hebben stilgelegen.»

### Vrouwencatch

Wanneer we poolshoogte nemen bij enkele spelers vernemen we dat in één van de scènes een gevecht voorkomt. "Een vrouwencatch," roept Leen lachend. "Maar wel zonder modder!" Ze is er pas later bijgekomen, maar dat

was geen probleem, want de regie was er toen nog niet uit welk verhaal ze gingen vertolken.

**Veto:** *Is het stuk goed te volgen door de toeschouwers?*

**Leen:** «Ik denk dat het wel een beetje moeilijk wordt. Voor ons was het zelfs wat wennen aan de personages, maar eens je er mee bezig bent en aandachtig bent, valt het goed mee. En het visuele aspect helpt echt om moeilijkere stukken te overbruggen.»

**Veto:** *Jullie hebben een Griekse tragedie gekozen. Mag de toeschouwer zich verwachten aan klassieke lange gewaden?*

**Leen:** «Nee hoor, de kostuums zijn helemaal niet spectaculair. We dragen allemaal lange zwarte kleren, maar het is niet de bedoeling dat het te klassiek wordt. Elk personage krijgt wel een sjaal met een specifieke kleur. Zo hebben de mensen nog een herkenningspunt met de personages en wordt het moeilijker ze te verwarren.»

Voor de vuurdoop voor een groot publiek is Politika-toneel nog niet klaar. Er moet nog heel wat gerepeteerd worden, teksten moeten nog ingestudeerd worden... Momenteel gaat het er allemaal nog wat hectisch aan toe en zicht op minder drukke tijden is er niet. Iedereen doet wel enthousiast zijn uiterste best om het onderste uit de kan te halen. Enkele acteerprestaties waren trouwens niet van de minste. Wij studenten weten dat druk en stress wonderlijke dingen met je kunnen doen.

*Waar? Theater Malpertuis, Redingenstraat 4, Leuven  
Wanneer? 22-23-24-25 maart*



# Studenten ten tonele

VRG SPEELT 'TEN OORLOG!'

## "De plicht om zot te worden"

**'VRG trekt Ten Oorlog!' roept de brochure ons toe. Onder eigen regie en met eigen mensen zetten de studenten Rechten het derde deel van het befaamde stuk van Tom Lanoye, de bewerking van Shakespeare op het toneel. Met het motto 'feest en lol' in het achterhoofd concluderen wij dat het een geslaagde prestatie was.**

**Hanne Vermeiren**

De oorspronkelijke versie van 'Ten Oorlog' van Lanoye duurde maar liefst tien uur. Wij kunnen ons voorstellen dat de basis die hiervoor gebruikt werd, 'The War of Roses' van Shakespeare even lang — zoniet langer — duurde. Dat is leuk, maar net iets te veel voor het VRG, die het houden bij het laatste deel: *En verlos ons van het kwade*. In dit deel is het tweeluik *Edwaar the King* en *Risjaar Modderfokker den Derde*, mooi gecentreerd rond de pauze.

Het verhaal is niet in twee lijnen samen te vatten, maar we doen ons best. Het een-

voudigste voor de leek is het eerste deel voor te stellen als een gewelddadige voetbalmatch: York vs. Lancaster. Bij het arriveren van het geslacht van York, blijken zij al twee doden achter te staan. Het huis van Lancaster, bewoond door de lofdichtende Hendrik, vrouw-met-debroek Margaretha en hun bevallig zoontje Kroonprins Edward, hebben Daddy York en diens zoon Rolandke letterlijk een kopje kleiner gemaakt. Vergeet de namen wegens niet belangrijk. York staat twee-nul achter. Tijd om daar verandering in te brengen natuurlijk.

Dat gebeurt natuurlijk niet zonder de juiste complotten en mensels van verraad en bloedwraak. De drie *bruurs* van het verliezende geslacht van York (Edwaar, Sjors en Risjaar) eisen zichzelf de macht toe. Edwaar zorgt er meteen voor dat zijn *bruurs* een zoethoudertje krijgen in de vorm van een adellijke titel, zet een kroon op zijn hoofd en zoekt een vrouw om zijn zinnen te verzetten. De eerste die zich hiervoor aanbiedt is een opblaaspop die meteen *on stage* een beurt krijgt. Het verklaart de sponsoring.

Na veel intriges, overlopen en vergif-fenis voor collaborateurs staat de stand bij de

rust twee-drie in het voordeel van York. Het geslacht Lancaster heeft eraan moeten geloven, enkel de hysterische Margaretha blijft nog over. Het tij is gekeerd, de uitslag bekend, de kelen droog. Edwaar zit op de troon met naast zich een bevallige vrouw die hem een kind schenkt. Tijd voor *'feest en lol'*.

Na de pauze krijgen we echter een heel ander verhaal te horen. De overwinning op Lancaster is behaald, de verliezers roeren zich bijna niet. Opdat er geen verveling zou optreden, begint het te rammelen in de eigen rangen. Er komt verdeeldheid tussen de *bruurs*. Het is het aloude verhaaltje nog maar eens herhaald: de ene heeft macht, de andere wil macht. Risjaar, broer van Edwaar the King, is het beu om door zijn bochel als pispaal door het leven te gaan en besluit met listen de macht toe te eigenen. Op zich kan dit spannend zijn, maar jammer genoeg krijgen we in het tweede deel vooral de plannen van Risjaar eindeloos uitgesponnen wat resulteert in een psychologische crisis.

Natuurlijk gaat de machtsgreep van Risjaar niet zonder een beetje bloedvergieten. Wij geven u zijn *death list*: zijn twee

broers, zijn neefje en nichtje, de broer van zijn schoonzus en zijn eerste vrouw. Boven op degenen die hij het hoekje ombracht in het eerste deel. Risjaar is a killing machine, maar op het einde valt er niet veel meer te doden, behalve... zichzelf. Volledig gek geworden en bang voor de dreigende oorlog, spietst hij zichzelf meerdere malen aan zijn zwaard. Doek. Applaus.

Shakespeare is nooit echt een gemakkelijke klus geweest, voor welke acteur dan ook. Met een schepje Lanoye erbij kan het helemaal moeilijk worden. Een aantal acteurs hebben echter de fragiele mix tussen de renaissancetaal en het *turbo-Engels* zo onder de knie dat je vergeet dat ze de twee door elkaar heen gebruiken. Enkele voorbeelden van deze cocktail zijn uitspraken als "Kijk nu dedju. The night is over bruurs: de wereld has a golden dildo in its ass." Het zijn ook die acteurs die hun personage met verve kunnen vertolken, de zaal meekrijgen als er gelachen mag worden. En uiteindelijk, zoals altijd bij Shakespeare, glorieus en met een hele afscheidsrede mogen sterven, ook al is dat in een emmertje. Wij herinneren ons hierin vooral Brecht De Schutter die de rol van Hendrik op zich nam. Hendrik is, zachtjes uitgedrukt, de *sloef* van zijn vrouw en houdt zich blijkbaar het liefste bezig met het ter plekke verzinnen van rijmende jambes. Brecht geeft ons dit zo elegant en zo smartelijk dat wij bijna, met hem, een traantje wegpinken. Ook Jan Willem Lindemans als Warwick, Ellen Dejonckheere als Anna of Dries Cools als de *Modderfokker* Risjaar koorddansen op het subtiële evenwicht tussen ongeloofwaardige overacting en de angst om zich belachelijk te maken. De acteurs die dit minder onder de knie hebben, lijken zich vooral te amuseren op de bühne en dat is voor hen waarschijnlijk leuk meegenomen.

De hele opzet blijft natuurlijk een kringtoneel en dat is niet eens een verwijt. De overgangen zijn primitief, er vergeet al eens iemand een stukje tekst of een onverwachte omstandigheid zoals zichzelf slaan met je eigen platiëken zwaard, zorgt nog voor de meeste hilariteit in de zaal. Maar het VRG-toneel krijgt hierdoor een charme die professioneel toneel nooit zal hebben. Het VRG-toneel mag een beetje kringtoneel blijven, dat wordt ze niet kwalijk genomen, meer nog, daarvoor komen we zelfs. Elk beetje extra, elke inspanning, elke zweetdruppel komt hierdoor meer naar boven en toont met welke aandachtigheid en professionalisme deze mensen aan de slag zijn gegaan.

Het publiek merkt dat ook naar onze mening, maar vindt zich vooral in het eenvoudige lachen. De talenmix is soms te nadrukkelijk of storend, het tweede deel miste pit, het podium was te klein voor zulke producties. Misschien een teken dat het VRG voor volgend jaar beter naar een ander type toneel op zoek gaat.



NIEUWE FILOSOFISCHE KRING SPEELT 'VIVA LA REVOLUTION'

## Dwalen op de barricaden

**Of 'Viva la revolution' de revolutie zal ontketenen, moeten we nog even afwachten, maar wie het niet voelt branden na deze schitterende voorstelling, zou in '68 wellicht enkel betoogd hebben van zijn kot naar de aula en terug. Zonder drammerig te klinken en met een overdosis humor, schreef regisseur en filosofiestudent Tom Aernouts een huzarenstukje.**

**Kurt Smeets**

"Revolutie is het doden van mensen die andere mensen doden," concludeert een meisje wanneer ze op televisie ziet hoe twee Roemeense oudjes op kerstdag worden gezeseld en vermoord. Revolutie is lijden voor een groots doel waarin je ondanks alle tegenslag volhardt, leren we van een verteller die geregeld citeert uit Marx' briefwisseling. Revolutie maak je zelf, ieder op zijn eigen kleine eilandje met zijn eigen creatieve ideeetje, lijkt het uitbundige publiek van de hilarische revolutieshow te geloven.

Deze drie visies op revolutie vormen de rode draad van de voorstelling. De revolutieshow alleen al levert voldoende stof op om de politieke ideeënfabriek tot tegen de verkiezingen draaiende te houden. Als er een politicus in de zaal zit, mag je je misschien verwachten aan een referendum om het onderwerp van

de volgende revolutie te bepalen. Met een grote dosis overacting — 'Buiten de zone' is nooit ver weg — lokt de knettergekke revolutieshow de kijker met een verraderlijk snoepje dat smaakt naar macht. Na eeuwenlang als kippen zonder kop achter vlaggen en vaandels te

tieren en te krijsen, mogen de grijze muizen, nog steeds met evenveel geloof en geschreeuw, nu zelf hun favoriete revolutionair democratisch verkiezen. Een revolutie gedictieerd door het systeem: geen verloren werkdagen, geen beursdaling en nog altijd zes avonden voetbal per week.

Al gaat niet iedereen akkoord: een Franse petitie die per ongeluk in het nieuws opduikt, een minister van Cultuur die over cultuur durft spreken en daarom vlug vergeten wordt, de vreemde keuze tussen populisme of conservatisme die velen weigeren te maken. Zijn het schimmige contouren die snel zullen vervagen of steeds duidelijker een nieuwe culturele revolutie gaan aftekenen? Er bestaan in elk geval nog mensen die je niet kan paaien met de mogelijkheid van de revolutieshow naar canvas te zappen.

### Perversie

Ook in deze voorstelling leiden die enkelingen een verdoken leven. Tussen de boterham-met-choco, achteruitwandelen en domme-moppen-revoluties door, mijmert een trieste Copernicus waarom de wereld zich blindstaart op de kleren van de keizer. De hysterische drukte van een bende op hol geslagen egotrippers wordt abrupt gesust, wanneer een jong meisje over revolutie spreekt, over god op aarde en dode Ceaucescu's op kerstdag. Het schrille contrast tussen het hedonisme van de postmoderne gelukszoeker

en de manier waarop de revolutie verheerlijkt, bezorgt je ongetwijfeld k

**Veto:** *Hoe speelde je het klaar het stuk ze*

**Tom Aernouts:** «Tijdens de lesvrije maar de beste gedachten kwamen me geen voorstander ben van audities vo wil geven om mee te doen, heb ik b van de spelers rekening gehouden. B indruk na, wat wij dan weer 'postmo **Veto:** *Het toneel wordt gedragen door ee spottende kritiek op ons televisiebestaan w anekdotes verteld worden die nazinderen.*

**Tom:** «Eigenlijk wel. Ik heb het zó l wel moet afvragen waar we nu eig preuts we reageren en hoe de sel perversie doet belanden. Ik wil dat j het beseft. Op filosofie leer je zwijgen stuk kan ik toch een keer mijn gedach Op mijn kot hoorde ik ooit ineens ee voor Temptation Island en ik dach maatschappijkritiek te geven en een o domme humor wel relatief. In sfeerscheppende scène: 'Monologue meespeelt, schreef haar. Ze grijpt je v

*Waar? Theater Malpertuus, Redingenstra Wanneer? 16-17-18 maart*



GERMANIATONEEL SPEELT 'DE BOOM ERIN!'

# Losgeslagen prins valt op en over gedrocht

Wat doet een verwend prins als hij wil rebelleren tegen de schone schijnwereld? Hij kiest het lelijkste en meest apathische meisje eruit om mee te trouwen. Vanaf daar deint het verhaal op golven van bizarre wendingen en intriges verder uit. We gingen even polsen bij Benedicte Degraeve, die in de rol van prinses Yvonne te zien zal zijn.

Cemil Belek

**Veto:** Voelen jullie na de lovende kritieken van vorig jaar op het stuk 'Erf, Klootz\*k. Erf' niet de spreekwoordelijke hete adem in de nek?

**Benedicte Degraeve:** «Niet echt. Samen met mezelf zijn er drie mensen die er vorig jaar ook bij waren. Bij ons speelt dat misschien een klein beetje in het achterhoofd, maar het valt mee. Diegenen die er dit jaar zijn bijgekomen, proberen we er niet teveel mee te confronteren.»

**Veto:** In tegenstelling tot de vorige jaren bestaat de cast alleen uit germanisten in spe.

**Benedicte:** «Normaal gezien zijn ook mensen uit andere richtingen welkom, maar dit jaar was de vraag zo groot dat we enkel mensen van onze richting hebben toegelaten.»

**Veto:** Amber Goethals die aanvankelijk zou regisseren heeft jullie vroegtijdig moeten verlaten. Wie is er in haar plaats gekomen?

**Benedicte:** «Het stuk waarin zij zou meespelen ('Bloetverlies', een productie van Kc nOna in samenwerking met Nieuwpoort en Abattoir Fermé, cb) werd vervroegd. Op haar aanraden heeft Benjamin Op De Beeck de fakkel overgenomen. Benjamin wilde zelf geen stuk schrijven, maar van een bestaand stuk vertrekken. Uiteindelijk was er de keuze tussen 'Alice in Wonderland' en 'Yvonne'. We hebben beslist om onze tanden in 'Yvonne' te zetten. De naam van het stuk werd veranderd in 'De Boom erin!'.»

**Veto:** Het is de eerste keer dat jullie een bestaand stuk gaan brengen.

**Benedicte:** «We proberen onze eigen interpretatie aan het stuk te geven, maar de laatste weken is gebleken dat we redelijk dicht bij het stuk blijven. (voorzichtig) Ik ben er persoonlijk niet echt voorstander van. Ik experimenteer liever.»

**Veto:** Desondanks ziet het er een leuk stuk uit om te spelen. Gaan jullie het in een actuele omgeving plaatsen?

**Benedicte:** «Ik kan daar nu nog weinig over zeggen. We zijn nog volop bezig met de voorbereidingen. Het is natuurlijk weinig waarschijnlijk dat het zich in een kasteel afspeelt. We gaan vooral uit onze eigen ervaringen de dingen naar ons toe proberen te trekken.»

**Veto:** Laat regisseur Benjamin Op De Beeck jullie daar vrij in?

**Benedicte:** «Het is een soort van wisselwerking. Hij komt met een aantal voorstellen, die wij dan uitproberen. Wij vuren eveneens ideeën op hem af. Het is meer een soort van dialoog eigenlijk. Daarom spreken wij niet over 'regisseurs' maar begeleiders.»

**Veto:** Het ziet ernaar uit dat het een dynamische voorstelling met allerhande bizarre wendingen gaat worden.

**Benedicte:** «Het wisselt voortdurend. Elke wending in het verhaal gaat gepaard met een tempoverandering. We zijn er nog niet uit hoe het allemaal juist gaat verlopen, maar ik heb wel het gevoel dat we op het juiste spoor zitten.»

Nog een woordje over het stuk. Een prins wiens leefwereld hem niet meer kan prikkelen, vindt er niets anders op dan zich hiertegen te verzetten en het lelijkste gedrocht te strikken voor een huwelijk. Alles begint op zijn grondvesten te daveren. Een paranoïde hofhouding verschuilt zich achter de *kontlikkers-façade* en zoekt achterbakse manieren om de toekomstige prinses uit de weg te ruimen. De prinses, kranig als ze is, overleeft dit alles om uiteindelijk op een banket te stikken in een vissengraat.

Een schrijver vertrekt altijd vanuit de eigen leefwereld. Witold Gombrowicz was een telg van een Poolse burgerlijke familie, die schoorvoetend in zijn vaders voetsporen trad en zich inschreef aan de rechtenfaculteit van Warschau. Na een omweg in Parijs belandde hij weer in zijn geboortestad. Gebukt onder vaderlijke druk ging hij aan de slag als advocaat. Nu en dan ontsnapte hij, bezocht literaire cafés en schreef kortverhalen. Zo werd de kiem gelegd voor een auteur die een eigen vorm van absurdistisch theater zou uitvinden.

Waar? Zaal Corsotheater, Diestsestraat 253, Leuven

Wanneer? 28-29-30-31 maart en 1 april

Foto's VRG-Toneel: Christophe Ketels



“Een charme die het professionele toneel nooit zal hebben”



tionair het lijden doorstaat, zoniet  
rippenvel.

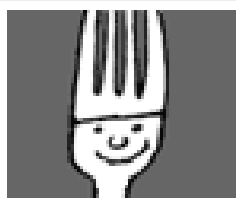
lf te schrijven en te regisseren?

week heb ik voornamelijk geschreven,  
restal als ik onder druk stond. Omdat ik  
or een kringtoneel en iedereen de kans  
j het schrijven ook met de eigenheden  
het stuk laat dan ook een fragmentaire  
dern' noemen.»

n tweetal verhaallijnen: drukke scènes met  
orden gebroken met trage momenten waarin  
Bedoelde je dat zo?

belachelijk proberen te maken dat je je  
nlijk mee bezig zijn. Hoe dom en hoe  
ksuele revolutie ons daardoor in een  
e de boodschap meekrijgt zonder dat je  
n en kijken naar de wereld, maar in dit  
nt kwijt, niet als filosoof, maar als mens.  
n hele meute naar de televisie stormen  
t dat het geen kwaad kon even wat  
quiz te maken over de revolutie. Al is die  
het stuk zit ook een bijzondere,  
Inférieure'. Brecht Koelman, die ook  
verkelijk naar de keel.»

at 4, Leuven



## Menu van de week

in Alma 1-2-3

15 - 20 maart 2004



= vegetarische schotel



= niet in Alma 1



= niet in Alma 2



= niet in Alma 3

### maandag

|   |           |
|---|-----------|
| Kervelsoep  | 0,50      |
| <del>X2</del> Zalmkrokot met koolrabi in kaassaus       | 3,40      |
| Zalmkrokot met Mephistosaus <del>X1</del> <del>X3</del> | 3,40      |
| Kalkoengebraad met spinazie                             | 3,90      |
| Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus met cognac     | 4,30      |
| <del>X1</del> Kalkoengebraad met Mephistosaus           | 3,90      |
| Pikant stoofpotje uit Sri Lanka                         | 3,90      |
| Boerenworst met spruiten                                | 2,30      |
| Vegetarische spaghetti uit Napoli                       | 2,30/2,55 |

### dinsdag

|  |      |
|--|------|
| Minestrone soep  | 0,50 |
| Gemarineerd gebrad met peer, veenbessen en peperroomsaus | 4,30 |
| Cordon bleu met courgetten en tomaat                     | 3,90 |
| <del>X1</del> Cordon bleu met romige Armagnacsaus        | 3,90 |
| Stoofvlees   | 3,40 |
| Kaaskroketjes met Tirolse saus en groenten               | 2,30 |
| Zalm met spinazie en tagliatelle                         | 4,30 |
| 4-Kazen tortellini                                       | 2,55 |

### woensdag

|  |           |
|--|-----------|
| Groensoep  | 0,50      |
| <del>X1</del> Kalkoenspiesjes met jonge wortelen | 3,90      |
| Kalkoenspiesjes met peperroom                    | 3,90      |
| Gevulde paprika's met couscous                   | 3,40      |
| Koninginnenhapje                                 | 3,00      |
| Rumsteak met Armagnacsaus en gebakken witloof    | 4,30      |
| Visfilet in papillot met peterseliepuree         | 3,90      |
| Penne bolognaise                                 | 2,30/2,55 |

### donderdag

|  |      |
|--|------|
| Tomatensoep met uiringen                                     | 0,50 |
| <del>X2</del> Krokant gevogeltelapje met selder in room      | 3,90 |
| <del>X1</del> Krokant gevogeltelapje met bearnaise           | 3,90 |
| <del>X1</del> Rumsteak met prinsessenboontjes in tomatensaus | 3,90 |
| Rumsteak met bearnaise                                       | 3,90 |
| Orloffgebrad met archiducsaus en oventomaat                  | 3,90 |
| Hamburger met red green Orlando                              | 2,30 |
| Quornsteak met broccoli                                      | 3,00 |
| Lasagne met kabeljauw en witloof                             | 4,30 |

### vrijdag

|   |      |
|---|------|
| Bonensoep   | 0,50 |
| Rumsteak met gestoofde zomergroenten                            | 3,90 |
| Rumsteak met Provençaalse saus                                  | 3,90 |
| Kippennuggets met ananas  | 3,90 |
| <del>X1</del> <del>X2</del> Kippennuggets met Provençaalse saus | 3,90 |
| <del>X1</del> Balletjes in tomatensaus met aardappelpuree       | 2,55 |
| Notenrijst met geitenkoulibiaka                                 | 3,90 |
| Maceroni met ham en kaas  | 2,30 |

Er worden dagelijks maaltijdslaatjes, koude schotels, broodjes en maaltijdsoep aangeboden. In het Pauscollege, Justus Lipsius en Gasthuisberg worden dagelijks vier schotels uit bovenstaand menu aangeboden.

## Erasmusdagboek uit Athene

### Geia sou!

Een bericht van op de bakermat van de democratie, het moderne denken, de Olympische spelen en zoveel meer dingen. Inderdaad ook in Athene kan je op Erasmus.

Dieter van Tendeloo

Ondertussen is het wel twee jaar geleden dat er nog iemand van de Leuvense rechtsfaculteit is afgezakt naar de Griekse hoofdstad. Een echt populaire bestemming kan je dit dus moeilijk noemen. Maar, onbekend is onbeminde. De 'National and Kapodistrian University of Athens' — gesticht in 1837 en dus niet door Socrates — speelt al haar troeven uit om studenten te lokken: lessen in het Engels en gratis eten. Twee maal per dag kunnen we in de plaatselijke Alma onze hongerige buiken komen vullen en dit gratis en voor niets. Het is nog lekker ook. Tenminste als je graag vaak moussaka eet, want dat staat stevast dagelijks op het menu.

### Bouwwerf

Waarom nu Athene? Wel: Athene is een zeer bijzondere stad. Je hebt hier elementen van heel uiteenlopende culturen. Aan de ene kant is Athene onmiskenbaar een Europese stad, maar er zijn onbetwistbaar ook veel invloeden uit het Midden-Oosten en Afrika. Een kruispunt van culturen dus. Athene heeft

**“ Twee maal per dag kunnen we in de plaatselijke Alma onze hongerige buiken komen vullen en dit gratis en voor niets”**

de voorbije honderdzeventig jaar ook een enorme expansie gekend. Van iets meer dan vijfduizend inwoners in 1834 naar een agglomeratie van bijna vijf miljoen mensen. Die snelle expansie heeft echter ook zijn tol geëist. Het verkeer in de binnenstad is chaotisch en stedenbouwkundig is Athene ook niet bepaald moeders mooiste.

In 1998 is er een belangrijke uitbreiding van het metronet gekomen en het is echt een juweeltje geworden. Nergens vind je zo'n nette en goed werkende metro. Hij wordt dan ook zwaar bewaakt om het netjes te houden. Wie vandaag naar Athene komt, zal merken dat hij midden in één grote bouwwerf terecht komt. Zonder overdrijven kan ik zeggen dat ik bijna geen enkele straat heb gezien waar men niet aan het werken is.

Dit heeft natuurlijk alles te maken met de grote gebeurtenis van volgende zomer: de Olympische Spelen komen na 108 jaar terug thuis. Er wordt in ieder geval op geen euro gekeken. Overal in het straatbeeld word je met de spelen geconfronteerd. Het lijkt wel of ze volgende week al beginnen. Maar de Grieken zijn er rotsvast van overtuigd dat alles in orde komt en dat dit de beste spelen ooit zullen worden.

### Monarchie

Ik heb ook het voorrecht de Griekse parlementaire verkiezingen mee te mogen maken. Net als in België is er stemplicht, maar verkiezingen in Griekenland zijn absoluut 'heter'. De

week voor de verkiezingen zijn er grote steunoptochten van duizenden mensen in Athene. Meer dan een maand vóór de verkiezingen was het offensief op televisie al begonnen. De klok rond zijn er verkiezingsprogramma's in de ether. Verkiezingen in Griekenland worden een beetje opgevat als een groot feest voor het ganse land. Dat kan je ook merken aan de steunoptochten. Bijna meer Griekse vlaggen, dan vlaggen van de partijen.

Protagonisten in deze verkiezingen zijn PASOK (socialisten) en Nea Demokratia (conservatieven). In de peilingen liggen de conservatieven stevast een drietal procenten voor. Samen zijn deze partijen goed voor bijna tachtig procent van de stemmen. Bij de kleinere partijen zijn het vooral de communisten die met ongeveer zes procent nog van enige betekenis zijn. Extreem-rechts (LAOS) komt hier niet verder dan 1.8 procent.

Bijzonder is wel dat in beide grote partijen de kandidaat eerste ministers afstammelingen zijn van kandidaten die ook reeds in de jaren vijftig tegenover elkaar stonden. Binnen de partijen kan je dus spreken van een soort monarchie.

### Vuilnisdienst

De druk staat vooral op George Papandreou (PASOK), de huidige minister van buitenlandse zaken. Hij werd de 'numero uno' van PASOK toen huidig premier Kostas Simitis een stap opzij deed na slechte resultaten in de peilingen. Bij Nea Demokratia is Kostas Karamanlis de kandidaat eerste minister. Hij organiseerde een top van de Europese Volkspartij in Athene, waarbij hij een aantal schouderklopjes kreeg van onder andere Wilfried Martens, voorzitter van de EVP.

Nea Democratie doet het dus duidelijker beter in de peilingen. PASOK voert echter een aanzienlijk grotere campagne en meer Grieken willen Papandreou als eerste minister. Toch heeft PASOK het moeilijk kiezers te overtuigen omdat ze sinds 1981 slechts drie jaar (1990-93) van de macht weg zijn geweest.

Onderwijs is één van de belangrijke thema's. Begin dit academiejaar waren er zeer veel stakingen voor meer middelen in het hoger onderwijs. Normaal had het academiejaar op 6 oktober moeten starten, maar de Griekse studenten zijn pas op 27 november aan de tweede zit van het vorige academiejaar begonnen. Onnodig te zeggen dat die zaken de werking van je universiteit grondig ondermijnen.

**“Het academiejaar had begin oktober moeten starten, maar de Griekse studenten zijn pas op eind november aan de tweede zit begonnen”**

Staken blijkt trouwens een tweede natuur van de Grieken, want daarna volgden nog een taxistaking, een busstaking en ook de vuilnisdienst ging in staking. Onaangenaam waren die stakingen van de profen niet altijd want dat gaf ons meer kans om stukjes van dit prachtige land te verkennen. Geia sas!

# “Ik wil niet het voorbeeldige meisje uithangen”

Met interviewreeksen is het zoals met Pringles: eens je ermee begonnen bent, kan je niet stoppen. En zo zitten we al aan de achttiende Presessenexcessen, met Leentje Bastiaens van de Landbouwkring (LBK), de kring van de bio-ingenieurs.

Laurens De Koster

De fiets is altijd een beetje reizen, vooral als je van het knusse Leuven naar het onherbergzame Heverlee moet. Voor één keer was de trip echter de moeite waard, want dankzij het bijzonder aangename gezelschap van Leentje vergaten we terstond onze verzuurde spieren en dito ochtendhumeur.

**Veto:** *Wat zijn de mooie en de minder mooie kanten van het presesschap?*

**Leentje Bastiaens:** «Het mooiste vind ik dat je met heel veel dingen bezig bent, met veel verschillende dingen ook. Het is ook leuk dat je met veel verschillende mensen werkt en veel nieuwe mensen leert kennen. De minder mooie kant is vooral dat je weinig tijd over houdt voor andere dingen: voor jezelf, voor je vrienden, en ook dat je weinig concrete dingen doet. Als je mensen vraagt wat een preses zoal doet, krijg je vaak als antwoord: ‘Vergaderen’. Soms kan ik wel eens iets concreets doen, zoals de massacantus, maar dat gebeurt niet zo vaak.»

**Veto:** *Heb je als preses nog tijd om een relatie te onderhouden?*

**Leentje:** «In mijn geval is dat eigenlijk niet zo moeilijk omdat mijn lief de vice-preses is. We zien elkaar dus vaak, en we werken veel samen. Ik zie hem natuurlijk weinig als lief, maar ik zie hem tenminste nog. Ik merk trouwens dat dat bij andere koppels ook zo is: er zijn meerdere koppels die samen in het presidium zitten, en dat lijkt wel te lukken. De mensen die een lief buiten de kring hebben, hebben het vaak veel moeilijker.»

## Enquête

**Veto:** *Vergroot het presesschap de erotische uitstraling?*

**Leentje:** «(lacht) Dat vind ik nu de stomste vraag uit de lijst. We hebben er al veel over gediscussieerd. Als preses straal je misschien meer uit: meer mensen komen met je praten als je in de fakbar staat of zo, iedereen kent je. Daardoor lijkt dat misschien zo, maar ik voel me niet aantrekkelijker dan vorig jaar.»

**Veto:** *Is het presidium nog belangrijk voor de gewone student?*

**Leentje:** «Ik ga daar nu een onderzoek naar voeren. Voor een vak dat ik volg moeten we een enquête afnemen, en de mijne wordt: ‘Hoe belangrijk is de studentenkring voor de student?’.»

«Ik denk wel dat de kringen nog belangrijk zijn, maar minder belangrijk dan vroeger. Over de vier jaar, van mijn eerste kan tot nu, heb ik toch de indruk dat de interesse afneemt. Er zijn minder mensen die zich willen inzetten in het presidium, en ook voor vrijwilligers op fuiven moet je harder zoeken — weinig mensen komen zich spontaan aanbieden.»

«Vooral de cursusdienst en onderwijs zijn denk ik nog belangrijk, en je merkt trouwens dat veel studenten dat los van het presidium zien. Daarom hebben we de cursusdienst eens in de fakbar georganiseerd, om duidelijk te maken dat het dezelfde mensen zijn. We kregen dan ook reacties van: ‘Hoezo, ben jij van de cursusdienst? Ik dacht dat je bij de faculteit hoorde.’»

**Veto:** *Maakt het een verschil uit of de preses een man is of een vrouw?*

**Leentje:** «Soms wel. Een stom voorbeeld: op een cantus heb ik een micro nodig. Daarvoor is de micro natuurlijk uitgevonden (lacht). Ik heb soms wel het gevoel dat ik me harder moet bewijzen om dezelfde erkenning te verdienen voor het werk dat ik doe.»

**Veto:** *Moet de preses het goede voorbeeld geven en altijd naar de les gaan?*

**Leentje:** «Als ik een supermens zou zijn zou ik dat misschien doen, maar dat ben ik dus niet, en ik heb ook wel af en toe mijn slaap nodig. Het lukt dus gewoon niet: ik kan niet naar de les gaan. Verplichte practica moet ik natuurlijk wel volgen, maar daar houdt het op. Ik vind ook niet dat ik op dat gebied een voorbeeldfunctie heb. Ik denk ook niet dat mensen dat van mij verwachten.»

**Veto:** *Heb je dan een voorbeeldfunctie op andere gebieden?*

**Leentje:** «Je moet je inzetten voor je kring en als de werkgroepen iets organiseren, moet je daar ook zijn. Op die manier heb je wel een voorbeeldfunctie: je moet laten zien dat je het sjiek vindt wat ze doen. Maar ik wil niet het voorbeeldige meisje gaan uithangen (lacht).»

**Veto:** *Wie heeft je overhaald om preses te worden?*

**Leentje:** «Ik zou op Erasmus gaan dit jaar, maar er was nog niet echt een kandidaat-preses. Toen is de vorige



(foto Stijn De Meyere)

preses eens met me komen babbelen en heeft die gevraagd of ik het toch niet zag zitten. Dan vond ik het zowat mijn plicht om me kandidaat te stellen en ik heb er nog geen moment spijt van gehad.»

«Ik was vroeger al wel actief in het jaarpresidium, en daarvoor in het leerlingenparlement, en ik deed dat wel graag. Over het presesschap had ik gewoon nog niet nagedacht, ik dacht: ‘Iemand anders zal het wel doen’. Dat bleek niet het geval, en ik zei ‘OK’.»

**Veto:** *Zou je als preses de hoofdrol opeisen in de volgende studentenrevolte?*

**Leentje:** «Ik zou het wel sjiek vinden als de volgende studentenrevolte zou uitbreken, maar of het onder mijn leiding zou zijn... Ik zou wel meedoen, want ik vind het belangrijk om op te staan voor waar je in gelooft. Toen ik in eerste kan zat, werd semex ingevoerd en kwamen we allemaal op straat. Dat vond ik toen geweldig, en ik zou dat graag nog eens meemaken, maar ik zou niet goed weten waartegen we nu nog moeten revolteren.»

**Veto:** *Wat zou je graag willen veranderen aan de universiteit?*

**Leentje:** «De hele structuur van de universiteit is eigenlijk veel te ingewikkeld; volgens mij kan dat veel eenvoudiger en met veel minder tussenniveaus. Nu heb je de Faculteitsraad, de Groepsraad, de Departementsraad, enzovoort. Jammer genoeg gaan ze het er met de nieuwe hervormingen alleen maar ingewikkelder op maken (lacht).»

**Veto:** *Heb je als preses meer macht dan een gemiddelde student?*

**Leentje:** «Op welk gebied?»

**Veto:** *De preses van Medica krijgt bijvoorbeeld altijd een glas in de fakbar, zelfs als iedereen uit bekertjes moet drinken.*

**Leentje:** «(lacht) Wouter en zijn glas! Daar gaan we weer. Nee, dat hoeft ik allemaal niet. Er zijn wel meer proffen die mij kennen en die weten wat ik doe, maar daardoor heb ik niet meer macht. Misschien zullen ze wat beter luisteren als ik iets vraag, omdat ze mijn vraag eerder zullen beschouwen als een vraag van ‘de studenten’. Maar ik denk niet dat ik bijvoorbeeld gemakkelijker een examenspreiding zou krijgen. Ik zou het ook flauw vinden om zoiets aan te vragen: ik heb ervoor gekozen om preses te worden, en ik wist wat dat inhield.»

## Ring

**Veto:** *Trekken de LBK-activiteiten nog genoeg volk aan?*

**Leentje:** «Het zijn er wel een beetje veel op het moment: het Interfakultair Songfestival, de massacantus, het galabal: allemaal op één week. We moeten zeker ons best doen om de activiteiten vol te krijgen, maar het lukt wel.»

**Veto:** *Komen er vooral bio-ingenieurs naar jullie activiteiten of ook andere studenten?*

**Leentje:** «Het zijn toch overwegend studenten van bij ons. We krijgen vaak de reactie: ‘Heverlee, dat is ik-weet-niet-hoe-ver’, terwijl we nog geen vijfhonderd meter van de Ring zitten. Ik denk dat de Ring zo’n psychologische barrière is, en dat iedereen vreest te zullen verdwalen als ze hem oversteken (Veto bloost). Dat merk ik ook bij Kringraad:

als we een plan sjarel (gratis vat voor alle Leuvense presessen, ldk) voorstellen in de Gnorgl, dan nemen ze de auto.»

**Veto:** *Heeft het presesschap een invloed op je gezondheid?*

**Leentje:** «Ik ben nu wel verkouden, maar voor de rest valt het mee. Je slaapt wel wat weinig, zodat je sneller vatbaar bent voor vanalles. Ik denk ook niet dat het gezond is om er zo’n bioritme — eerder een gebrek aan bioritme — op na te houden, maar ja. In het weekend gaan mijn ouders meestal rond halftwaalf slapen, maar dan ben ik nog totaal niet moe. Vroeger bleef ik ook soms tot drie-vier uur op, maar nu is het meer regel dan uitzondering geworden.»

**Veto:** *Moet je als preses zonder slaap kunnen?*

**Leentje:** «Je moet er wel altijd zijn. Je moet niet overal tot de laatste blijven, maar als eerste kan een avond organiseert in de Gnorgl, kan je dat niet missen, vind ik. Dat is niet altijd even gemakkelijk, zeker omdat je de volgende dag weer naar een vergadering moet.»

## “De Ring lijkt een psychologische barrière; iedereen vreest te zullen verdwalen als ze hem oversteken”

**Veto:** *Hoe reageerde je omgeving toen je vertelde dat je preses werd?*

**Leentje:** «Vrij positief, eigenlijk. De meesten zeiden: ‘Dat is wel iets voor jou.’ Mijn ouders waren wel wat bezorgd om mijn punten, maar die vrees bleek ongegrond. Voor de rest steunden ze me, mijn vader zei zelfs dat hij het in mijn plaats ook gedaan zou hebben.»

**Veto:** *Wat is je limiet om zat te worden?*

**Leentje:** «(lacht) Ik kan niet drinken, ik geef het toe. Ik lust nog steeds geen bier, ik heb echt mijn best gedaan, maar het lukt niet. We hebben dit jaar Kriek op het vat gezet en dat heb ik wel graag, maar ik drink me nooit zat. Ik kan dat niet, ik heb nog altijd een moment waarop ik zeg: ‘Nu heb ik genoeg’, en dan heb ik ook echt genoeg.»

**Veto:** *Ben je desondanks toch al eens wakker geworden op een plaats waar je het niet had verwacht?*

**Leentje:** «Ik kan overal in slaap vallen, dus als ik bij vrienden op bezoek ben en ik ben moe, dan kan het wel eens gebeuren dat ik in slaap val en dat ze mij laten liggen. Maar op een vreemde-vreemde plaats ben ik nog nooit wakker geworden.»

*Vraag voor de volgende preses: Hoe ga je je opvolger overtuigen om preses te worden?*

# Studenten zwijnen voor het goede doel

Het uitgaansleven in Louvain-La-Neuve verschilt nogal sterk van dat in Leuven. Het bier is er stukken goedkoper, als *dresscode* geldt 'hoe vuiler, hoe beter', mannen vinden een hoekje van de zaal voldoende als toilet en Franstalige liederen overtreffen qua populariteit de Amerikaanse import. De grootste regionale studentenvereniging besloot ook eens het zwijn uit te hangen voor Burkina Faso.

Karlijn Deforche

*La Lux* is niet enkel de grootste en oudste vereniging in Louvain-La-Neuve, ze zijn ook berucht voor hun gortige avonden. Maar dat belet hen niet om sociaal bewust te zwijnen. De maand maart staat volledig in het teken van Burkina Faso. Naast een dagelijks lasagneverkoop organiseert de studentenvereniging ook twee speciale avonden ten voordele van één van de armste landen van de wereld.

Met de verzamelde opbrengsten hopen deze jongeren uit de provincie Luxemburg enkele zonnepanelen voor een schooltje in Leungo te financieren. Dit klein dorpje ligt in het noorden van Burkina Faso, wat zoveel betekent als 'Het Land van de Eerbare Mannen'. Het land bevindt zich ten zuiden van de Saharawoestijn en grenst onder meer aan Mali, Niger en Ivoorkust.

Vooraleer enkele jongeren uit Bastogne zijn de drijvende kracht achter dit initiatief voor het onbekende land. Tijdens hun laatste jaar van de middelbare school gingen ze op uitwisseling naar het dorp. Ze hielpen de plaatselijke bevolking tijdens de dagelijkse

activiteiten. Op deze manier ervoeren ze aan den lijve de vele praktische problemen waaronder de inwoners dagelijks gebukt leven. Het werd hen ook duidelijk dat een kleine inspanning vanuit België deze levensomstandigheden snel kon doen verbeteren. Vanuit Bastogne besloot men de vzw Mariam Faso op te richten, om de samenwerking te omkaderen.



## Fietsen

Dankzij hun hulp werd het schooltje *Marie Joachim* gebouwd, met woonruimtes voor de leerkrachten en materiaal voor de leerlingen. Een zestigtal kinderen leerde ondertussen al schrijven en lezen. Opdat iedereen uit de regio Irim zou kunnen genie-

ten van deze scholing, stuurde de vzw een groot aantal fietsen naar het land. Daarbij stimuleert dit simpel vervoersmiddel het contact en de handel tussen de verschillende bevolkingsgroepen. Het noorden van het land wordt ook bedreigd door verwoestiging en erosie. In dit land waar de meerderheid van de bevolking leeft van landbouw zijn goede gronden van levensbelang. Vandaar dat de vzw investeerde in het planten van bomen en struiken. Een plaatselijke

## Gortige toestanden zijn normaal in Louvain-La-Neuve

verantwoordelijke onderhoudt de beplante velden. Vanuit België vertrekt ook geregeld klassieke hulp zoals medicijnen voor de plaatselijke polikliniek.

Maar de vzw probeert de klassieke ideeën omtrent ontwikkelingshulp ook te doorbreken. Zoals duidelijk blijkt uit de ervaring van de Waalse studenten, kunnen Belgen — of algemener, mensen uit het rijke Noorden — ook iets leren van de inwoners van Leungo. Het uitwisselen van leerlingen tussen Bastogne en Leungo vindt nog steeds plaats. Ze hopen zo de angst voor de onbekende andere te vervangen door een honger naar kennis omtrent hem of haar. Ze beseffen dat hun projecten enkel het leven rond het dorp beïnvloeden, maar hun filosofie baseert zich op volgende gedachte: *Ne pas oublier que tout ce que l'on puisse faire n'est jamais que quelques gouttes d'eau dans l'océan, tout en sachant que l'océan est la somme de toutes les gouttes d'eau...* Alle kleine acties samen kunnen dus het verschil maken.

De studenten uit Bastogne hebben de activiteiten van de vzw Mariam Faso steeds opgevolgd, ook al waren ze ondertussen gaan studeren in Louvain-La-Neuve. Na overleg met de vzw en met de overkoepelende organisatie van alle regionale studentenverenigingen besloot La Lux concreet actie te ondernemen. De financiering van zonnepanelen voor het schooltje leek hen een haalbaar objectief. Zo kunnen ouderen ook 's avond les volgen en ontwikkelt de school zich tot een centrum van ontwikkeling voor de regio.

## Calottes

Het verenigingsleven leeft sterk in Louvain-La-Neuve. Naast de klassieke studentenorganisaties per faculteit bestaan er ook regionale *cercles* en thematische *Kots à projets* (KAP). Allemaal organiseren ze wekelijks fuiven, ontmoetingsavonden of activiteiten rond hun eigen streek of thema. Alle studenten zijn dan ook bijzonder trots op hun eigen vereniging en het lidmaatschap moet vooral duidelijk zijn. Enerzijds draagt elk een polohemd met daarop een leuke spreuk of tekening die verwijst naar de studentenvereniging. Zo weet iedereen direct wat hun *identiteit* is. Maar nog heiliger zijn

de zogenaamde *calottes* of petjes, het verlies van dit kleinood betekent een ware ramp. Op deze petjes wordt met behulp van kleine pinnen het studentenleven van de eigenaar afgebeeld. De naam van de vereniging als ook de vaandels zijn natuurlijk het duidelijkst. Daarnaast stelt elk sterretje één studiejaar voor, waarbij goud voor geslaagd staat en zilver voor gebuisd. Per verantwoordelijkheid binnen de vereniging krijgt de student als beloning een pinnetje. Echte *anciens* vinden dan ook met moeite nog een plaatsje op hun reeds overladen pet. Vooral de regionalen kennen een lange geschiedenis, zo werd La Lux reeds opgericht in 1879.

## Afrikalux

De traditie dwingt elke student zachtjes zich te laten dopen, waar men vooreerst leert hoe men veel en snel bier kan drinken. Gortige toestanden zijn dan ook normaal in Louvain-La-Neuve aangezien iedereen eraan deelneemt. Maar dit overdadig bierversuip is voor La Lux net een voordeel, want elk pintje brengt hen dichterbij de realisatie van de zonnepanelen in Burkina Faso. Hun project Afrikalux loopt deze maand. Op woensdag 17 maart vindt een grote fuif in de *Casa* plaats, met bier aan tachtig eurocent. Alle opbrengsten van hun speciale avond in de fuifzaal van La Lux op woensdag 31 maart gaan eveneens naar het project. Vanuit de algemene vereniging voor alle studenten van Louvain-La-Neuve (AGL) wordt er op dinsdag 23 maart een infoavond georganiseerd. De vzw Mariam Faso zal aanwezig zijn om uitleg omtrent hun projecten te geven.

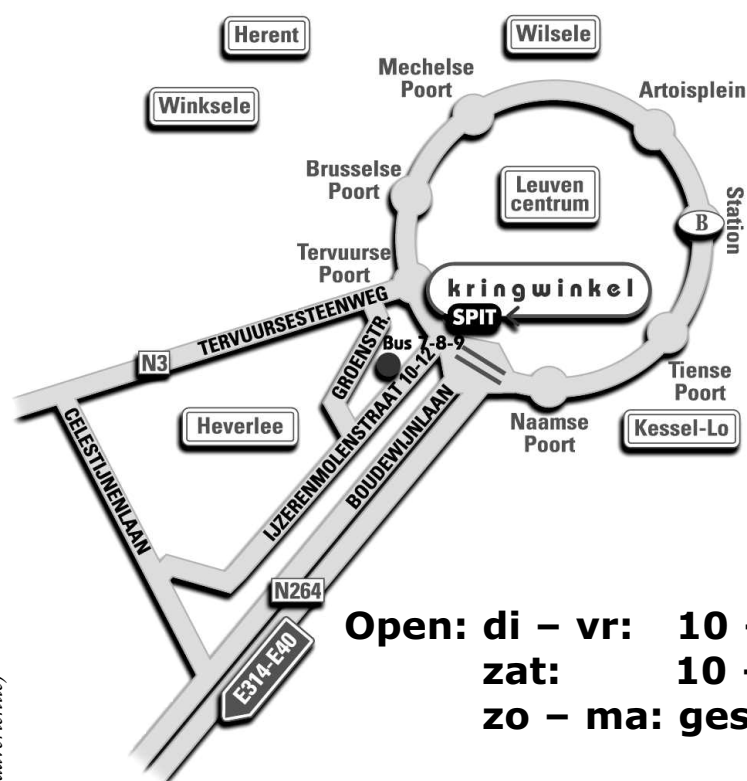
[users.skynet.be/mariam.faso/](http://users.skynet.be/mariam.faso/)  
[www.afrikalux.be.tf](http://www.afrikalux.be.tf)



## Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:  
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee  
Tel. 016 65 29 57 - web: [www.spit.be](http://www.spit.be)



Open: di – vr: 10 – 18 u  
zat: 10 – 17 u  
zo – ma: gesloten

## Safier ijvert voor sensibilisering rond milieuproblemen

Ook Leuvense studenten zetten zich in voor het Zuiden. Zo organiseert Safier volgende week twee informatieve avonden omtrent ontwikkelingssamenwerking. Er zijn zelfs prijzen te winnen.

Bij jongeren leeft vaak de droom iets te doen omtrent de Noord-Zuidstelling of om te werken voor een niet-gouvernementele organisatie (ngo). Jammer genoeg weten ze er vaak te weinig over. Safier probeert daar al een tijd iets aan te doen. Deze studentenvereniging werkt dan ook rond milieuproblemen in Indonesië.

Via hun zuidwerking zoeken ze op een duurzame manier oplossingen voor het probleem van de illegale houtkap en bosdegradatie in Kalimantan, Indonesië. Ze werken ter plaatse samen met de bevolking

terwijl ze zich in Leuven concentreren op informatisering en sensibilisering rond milieuproblemen. Daarom houden ze op maandag 22 maart hun *Wijze Wereldquiz*, vanaf 20u30 in het Maria Theresia College MTC 00.16 (op het Hogeschoolplein). Vorig jaar ging de winnaar naar huis met een dubbelticket richting Wenen. Geïnteresseerden moeten zich inschrijven. De volgende dag zullen er op de traditionele industriedag ook standen omtrent de Noord-Zuidbeweging en milieugroepen te vinden zijn. Ze zullen informatie verschaffen omtrent een job in de ontwikkelingssamenwerking. Vanaf 14 uur delen enkele sprekers hun ervaringen. Dit vindt plaats in het Kasteelpark Arenberg 20 te Heverlee. Vanaf 12 uur openen de infostands hun deuren in Heuts aula.

<http://safier.studentenweb.org>

## Leuven: binnenkort ook te vinden in de supermarkt?

De stad is weer helemaal terug. Na jarenlang afgeschilderd te zijn als die grauwe plek waar enkel mensen komen om te werken, is er nu opnieuw aandacht voor de stad als bron van creativiteit en gemeenschappelijke cultuurbeleving. Maar dan moet de stad wel zo naar buiten durven komen. Op een studiedag kwamen al enkele interessante suggesties voor Leuven naar boven.

Thomas Leys

Het Instituut voor Culturele Studies van de K.U.Leuven wil een brug slaan tussen de cultuurwetenschappen en de culturele sector. Ze biedt onder meer de aanvullende opleiding Culturele Studies aan, verricht studies in opdracht van overheidsinstellingen en houdt regelmatig lezingen. Samen met de stad Leuven vond zo vorige week een studiedag plaats over 'culturele citymarketing'. Studenten en experts gaven hun visie op de centrale vraagstelling over hoe men via gerichte cultuurcommunicatie of interessante projecten een stad cultureel kan verkopen of vermarkten zodat zij aantrekkelijk is voor buitenstaanders. Een bruisende, culturele stad trekt immers niet alleen toeristen

aan. Zij biedt ook een aangenaam leefklimaat voor de inwoners of voor potentiële investeerders die zich misschien wel in de stad zouden willen vestigen. Niet voor niets loopt een groot deel van de politieke wereld tegenwoordig storm voor de ideeën van de Amerikaanse urbanist Richard Florida. Die stelt in zijn boek *The Rise of the Creative Class* vast dat de productiefste krachten uit de kenniseconomie net op zoek zijn naar steden die tolerant zijn en aandacht hebben voor cultuur. Het traditionele recept om zomaar ergens een cultureel centrum en een museum neer te poten is echter ruim onvoldoende. Men moet als stad ook iets te vertellen hebben en dan moet men al zijn troeven durven uitspelen.

Zo gebruikt Leuven al een tijdje de slogan 'Leuven. Eeuwenoud, springlevend.' om aan te tonen dat het rijke erfgoed perfect kan samengaan met de meer experimentele kunstvormen die hier en daar hun kansen krijgen. Steven Dusoleil, de cultuurbeleidscoördinator van de Stad Leuven, lichtte toe hoe dit profiel verder kan verdiept worden. Hij deed dit aan de hand van belangrijke boeken, die op één of andere manier met Leuven kunnen gelinkt worden. De stad is tenslotte met haar universiteit ook een voorbeeld van de kenniscultuur. Zo zag hij Utopia van Thomas More als opstapje naar

een virtueel platform waarop Leuvenaars hun gedachten zouden kwijt kunnen. Maar ook de Atlas van Mercator kan inspireren om bijvoorbeeld bijzondere routes uit te tekenen in Leuven, gaande van een traditionele erfgoedroute tot een Mei '68-route waar dan belangrijke etappes uit de studentengeschiedenis aan bod zouden kunnen komen. Naast een slagzin zijn ook andere vormen van communicatie belangrijk. Men kan dan bijvoorbeeld denken aan een gemeenschappelijke agenda of inventaris van cultuuractiviteiten of een regelmatige, culturele publicatie. Samenwerking tussen culturele actoren is sowieso een must.

### Scheidingslijn

Een belangrijk deel van de studiedag was gewijd aan de presentaties van de studenten Culturele Studies die zelf met concrete suggesties naar voren kwamen. Zo werd een groepje gevraagd een echt cultureel product te bedenken dat bezoekers zou kunnen aantrekken. Zij lanceerden daarom het voorstel van een zogenaamde 'soundwalk', een soort interactieve audiogids voor Leuven. Anderen hoopten dan weer dat de stad meer gebruik zou kunnen maken van de verbanden die er bestaan tussen wetenschap en kunst om zo op regelmatige tijdstippen een

stadsfestival te kunnen organiseren. Manifestaties als Artefact tonen immers aan dat de scheidingslijn tussen kunst en wetenschap jongeren echt kan boeien. Ook het imago van studentenstad kon meer uitgespeeld worden, met het studententheater als uithangbord.

Er was ook redelijk wat kritiek te horen op bestaande initiatieven, zoals het Stedelijk Museum Vanderkelen-Mertens. Een enquête wees uit dat studenten, buiten de richtingen die zich echt met kunst bezighouden, eigenlijk nauwelijks interesse betonen voor het museum. Volgens de studenten was er heel wat mogelijk met de bestaande collectie om een groter publiek aan te trekken, zoals een aantrekkelijker presentatie. Een brainstormsessie met jonge kunstenaars toonde ook aan dat er voor experimentele kunst eigenlijk te weinig mogelijkheden zijn en dat het bestaande aanbod wat gedurfter mag. Er is natuurlijk ook het STUK, maar dat blijkt een beetje naast de andere partners heen te werken. De aanwezige schepen van Cultuur noteerde alvast vlijtig de bemerkingen van de studenten.

## NA DE GOEDE RAAD: DE DOOD VAN KAAT

### Kaatje verdrinkt ook in Leuven

Freddy

door Sh3L14C



[www.shellac.be](http://www.shellac.be)

Een productie met een titel als een kinderboek. Een project waarin ronkende namen zoals Tom Van Dijck, Lucas Van den Eynde, Tania Van der Sanden, Luc Devos van Gorki en Tom Pintens van Zita Swoon betrokken zijn. Een knotsgekke en tegelijk tragische verhaallijn. En al veel uitverkochte voorstellingen. Reden te meer om eens op zoek te gaan of de put gedempt werd na Kaatje verdronk, of Kaatje misschien een kalf is, waarom ze dan wel verdrinkt, of ze wel degelijk verdrinkt en wie het dan gedaan heeft.

Evie Ruymbeke

Het toneelstuk "Kaatje is verdronken" is allesbehalve een *whodunit*. Het scenario is van de hand van Alex van Warmerdam. Het iets fanatiekere cultuurbeest kent deze artistieke duizendpoot wellicht ook van de speelfilm *Abel* en van de vele — voornamelijk Nederlandse — prijzen die hij reeds mocht ontvangen waaronder de Prins Bernard Cultuurprijs en de Nederlands/Vlaamse Toneelschrijfprijs. In "Kaatje is verdronken" weeft hij humor naadloos in elkaar.

### Protput

Het scenario werd opgepikt door Tom van Dijck, de auteur, regisseur en tegenwoordig vooral als *Protput* van de tv-serie *Het eiland* bekend staande acteur, die een jaar geleden de deur van Het Toneelhuis achter zich dicht sloeg. "Ik wou eigenlijk helemaal uit die gesubsidieerde structuur en de logica die eraan verbonden is, stappen en zeggen: "Ik begin hier mijn eigen platenlabel. Want toen ik bij een grote 'platen-

firma' werkte, lukte het niet goed." Hij richtte zijn eigen gezelschap *De Kempvader* op en verzamelde talenten zoals Kyoko Scholiers, Tania Van der Sanden en eerder vermelde Lucas van den Eynde om zich heen. Toch is het behoren tot de vrije sector, die vaak vereenzelvigd wordt met grote evenementen tegenover de gesubsidieerde, waar zogenaamd de kunst wordt vertegenwoordigd, niet altijd vanzelfsprekend. "Financieel is dit uiteraard niet gemakkelijk, het is bovendien een rotslechte tijd om naar sponsors te zoeken. Om dat op te vangen wordt alles gereduceerd tot het strikt noodzakelijke en moet je vooral veel zelf doen." Wel heeft hij het gevoel dat hij nu op een meer elementaire manier met theater bezig is dan in het gesubsidieerde circuit.

### Hitsig

Het kriebelde ook om zelf weer te gaan spelen en in 'Kaatje is verdronken' kan Van Dijck beide dingen doen. Hij regisseert het stuk, dat heel *in-de-gloriaans* vertrekt vanuit de realiteit en die dan een beetje scheef zet. Het begint met de controlefreak en tevens gezinshoofd Johannes Klein, die op een avond de vergadering met zijn vrouw Irma en dochter Ka opent. Er zijn twee agendapunten: het eerste betreft de tuin, het tweede de hitsigheid van Ka. Het een heeft met het ander te maken: de tuin moet op orde omdat anders vreemde mannen zich kunnen verschansen in het struikgewas, die vervolgens Ka zouden kunnen bespringen. Een andere doorn in het oog van Johannes is dat zijn dochter omgaat met een havenjongen. Om de verschillende problemen op te lossen, neemt de pater familias de tuinman Koppe in dienst, zeer tegen de zin van Irma. Koppe is een geheimzinnige vriend van vroeger. Irma vertrouwt hem niet, want zijn gezicht komt haar heel bekend voor.

### Plezier

De stap van gesubsidieerd naar vrij kwam er niet zomaar. Van Dijck heeft nagedacht. "In 2004 zal ik tien jaar afgestudeerd zijn, en ik had nood aan een terugblik. Toen minister Van Grembergen de voorbije weken de sector opriep een soort gewetensonderzoek te verrichten naar een eventuele versnippering in het culturele landschap, viel het mij op dat ik dat onderzoek net achter de rug had. Ik vond bij het Toneelhuis onderdak, maar voelde me daar toch niet echt thuis. En dat heeft mij doen besluiten om eens een jaar te bezinnen. Op die manier kan ik ook enkel die dingen maken waarin ik zelf zin heb, met de frequentie die ik wil, met de voor mij juiste tekst, en met de mensen waarmee ik graag werk. En waarvoor ik dan de juiste omstandigheden kan creëren." Plezier is er voor Van Dijck dus duidelijk terug bij. Waar een verdronken Kaatje al niet goed voor is.

## Het Elixir Aflevering 18

*WAT VOORAFGING: Nadat Nicolaas Nuyens grondig had toegetakeld in de bank, ging hij met het elixir naar huis, waar hij op Inge wachtte. Zij zag er zo goed uit, zo aangenaam om aan te raken, zo heerlijk om mee te vrijen, dat hij zich niet meer kon inhouden. Tegen haar zin, nam hij haar, tot hij klaarkwam en zijn controle verloor. Inge zag zij haar kans en vluchtte weg. Nicolaas bleef alleen achter.*

"Met Geert, goedemorgen."

Nicolaas zocht naar zijn stem om te kunnen spreken. "Geert, hey maatje. Is Inge daar?"

"Nee, Nico, Inge is hier niet."

Nicolaas vloekte luid. "Rustig Nico, je moet niet kwaad worden."

"Ik weet dat ze daar is. Geert, ze komt altijd naar jou gelopen als er iets is. Jij bent haar broer! Ik wil met haar praten." De andere kant zweeg. "Fuck, Geert, geef me Inge!" schreeuwde hij nu. Wat dacht die rotzak wel? Dat hij kon zeggen hoe hij zijn relatie moest regelen. Waar bemoeide die zich mee? Het was niet omdat hij haar broer was dat hij daarom ook mocht bepalen met wie ze wel en niet mocht praten. "Inge is oud genoeg om voor zichzelf te bepalen met wie ze wil praten en met wie niet," riep Nicolaas door de hoorn, "dus geef me haar, stomme lul!"

"Nico! Als je niet bedaart, dan haak ik in, begrepen? Je hoeft me niet uit te schelden. Dat gaat Inge niet terugbrengen. Ze is redelijk kwaad op je, wat te begrijpen is na wat je gedaan hebt. Je had naar haar moeten luisteren, Nico. Je had moeten stoppen. Je hebt haar verkracht, man!"

"Ze is mijn vriendin, we hebben gewoon... Jij moet niet zeggen wat we wel en niet mogen doen."

"Ook al is ze je vriendin, je hebt haar verkracht. Ze is woest momenteel, Nico. Geef haar tijd. Laat haar bedaren. Zij zal wel met jou bellen, goed?"

"Zeg je haar dan dat het me spijt?"

"Ja Nico. Maar ik denk niet dat het zal helpen."

"Het spijt me, Geert, het spijt me echt." Nicolaas begon te huilen als een klein kind. Wat wilde hij graag dat Inge hier nu was en haar armen om hem heen legde. Of zijn moeder. Wat wilde hij nu graag een vrouw door wie hij getroost kon worden.

"Ok, ik zal het haar zeggen. Doe geen domme dingen, goed? Je hoeft ook niet meer te bellen. Inge zal dat zelf wel doen. Geef haar tijd." Nicolaas deed geen moeite meer om afscheid te nemen. Hij legde de hoorn neer, bande Geert uit zijn kamer.

De slaapkamer was leeg, zo zonder Inge. Waar hij gisteren nog had genoten van de

stilte in de kluis, verafschuwde hij nu de stilte die in het appartement hing. Misschien omdat het geen volledige stilte was. Er was een geluid dat hij hoorde, een stem. Meerdere stemmen. En beelden. Inge die weent en de deur toeslaat. Nuyens die zijn vinger naar hem uitsteekt terwijl hij hem toespreekt. Nuyens terwijl het bloed uit zijn mond gutst. Nonkel Door die met hem in een boek verdiept is. Zijn moeder die naast hem in de auto zit. Zijn vader die naar de neuzen van zijn schoenen staat te kijken.

Hoe hij ook met zijn hoofd schudde of zocht naar afleiding, de beelden gingen niet weg. Er kwam alleen lawaai bij, stemmen die zijn naam riepen en kriskras door elkaar woorden als *schuldig* en *gek* scandeerden. Hij kon zichzelf niet meer horen denken, hij kon zichzelf niet meer horen ademen. Er was alleen nog maar lawaai en mensen rondom hem. Hij kon geen kant meer op. Ze wilden hem, hij was de schuldige! Hij was de gek!

"Stop!" riep hij, brulde hij, "Ik kan het niet meer aan! Godverdomme, stop alsjeblieft." Hij duwde zijn hoofd in zijn kussen, drukte dat van Inge op zijn hoofd, maar hij vond geen weg uit deze kwelling. "Laat me gerust!" schreeuwde hij, "Ik doe alles. Laat het ophouden!"

Het hield niet op, het bleef doorgaan, harder en luider. De stemmen waren niet meer menselijk, maar machinaal. Moordmachines. Ze moesten hem hebben, dacht hij. En als hij niet vluchtte, dan zouden ze hem nog krijgen ook. Hij moest een middel vinden om hieruit te komen, om het lawaai te stoppen. Hij stond recht, liep naar de badkamer, stootte zich tegen de deur en de wasmand, zocht in het apothekerskastje naar pillen tegen de hoofdpijn of iets om te slapen, maar vond niets. Hij liep terug naar de slaapkamer, trok Inges nachtkastje open, maar ook daar vond hij geen heil.

En dan plots een andere stem in zijn hoofd, een stem die hem niet beschuldigde, een stem die hem niet uitschold. Een stem die de rest overtrof. Het elixir, zei ze. Gebruik het elixir.

Nee, dacht hij, nee, ik gebruik het elixir niet op mezelf!

Je wilde het wel op die dochter van Nuyens gebruiken, zei de stem. Je wilde het zelfs op je eigen kind gebruiken! Waarom trek je je nu dan terug?

"Dit is iets anders," zei hij luidop.

Dit is net hetzelfde. Helende werking, weet je wel? Neem gewoon het elixir in en je bent verlost van alle pijnen.

"Nee," gilte hij nu uit. De stem sneed in zijn vel, beval hem en bij elke weigering sloeg ze hem terug neer op de grond. Voorruit, slappeling, neem het in.

De pijn was nu niet meer te harden, zijn hoofd stond op ontploffen, hij had het gevoel te moeten kotsen, maar er kwam niets uit. "Voorruit!" beval de stem. "Voorruit!"

Hij kroop over het bed, opende zijn kastje en nam het flesje eruit. De vloeistof golfde heen en weer terwijl hij het woog op zijn hand. Neem het in! Neem het in!

Hij twijfelde. Nico zou het nooit ingenomen hebben. Nico zou geluisterd hebben naar zijn geweten. Maar Nico was niet meer, toch? Dit was het leven van Nicolaas, niet? Dit wilde hij toch, de macht en de kennis? Waar wachtte hij nog op? Wat hield hem nog tegen?

Het was zeven uur, maar al donker toen Inge aan het appartement arriveerde. Ze keek even rond zich, in de hoop dat er iets was dat haar kon tegenhouden. Ze zocht naar een excuus. Geert gaf haar een duwtje in de rug. "Voorruit zus, je wilde het zelf."

"Ik weet het," antwoordde ze en zuchtte. Ze haalde diep adem en duwde dan de deur van het appartementsgebouw open.



Inge voelde hoe ze een emotionele drempel moest overwinnen voor ze in de kooi van de lift stapte. Met een bevende vinger duwde ze op het knopje van de derde etage.

"Wat moet ik hem zeggen?" zei ze, terwijl de oude lift langzaam omhoog ging. "Dat je om je spullen komt," antwoordde hij. Ze bracht haar linkerhand naar haar mond en begon op haar nagels te bijten. Geert trok haar arm terug naar beneden. "Je wilt het toch nog doen?"

Inge knikte. Ja, ze wilde hiermee doorgaan. Ze wilde gerechtigheid. Maar was dat de man opsluiten die ze jarenlang in haar hart had gedragen? En wat als hij haar kon overtuigen van het tegendeel? "Geert, wat als hij me smeekt te blijven? Wat als ik niet anders kan dan toegeven? Hij kan zo lief zijn en zo vertederend."

"Als je denkt dat je het niet kan, denk dan ook eens aan wat hij met jou gedaan heeft. Hij is niet meer die man waar je van hield, dat heb je me zelf gezegd. Bovendien ben ik bij je. Ik zal je wel beschermen." De lift arriveerde op de derde verdieping, de deuren schoven open en toonden het gangetje waar de deur van het appartement was. Geert moest haar helpen om de sleutel in het slot te steken en hem om te draaien, anders was ze teruggelopen.

Het appartement leek verlaten toen ze binnenkwamen, maar er hing een vreselijke stank. Blijkbaar was Nico gewoon verder blijven roken. Het sterkte haar in haar kracht om kwaad op hem te zijn. Als hij volhardde in dat waar zij bezwaren tegen had, was het gemakkelijker om niet toe te geven aan zijn mogelijke smeekbede. Bovendien gaf het haar een teken dat hij haar niet terugwou. Goed, dan zou zij ook bikkelhard terugvechten.

Er leek echter niemand aanwezig in het appartement. Er stond geen afwas, er was geen geur van eten. Er lagen geen kleren of sleutels op het kastje naast de deur, geen schoenen aan de zetel. De afstandsbediening van de televisie lag nog op de plaats waar zij hem gelegd had. De gordijnen waren open. Het leek alsof er in de acht dagen dat zij nu weg was, hier niemand was geweest.

Geert ging naar de badkamer, Inge opende de deur van de slaapkamer. Het bed was opgemaakt. Er waren geen tekenen dat iemand hier de nacht had doorgebracht. Zij was het altijd geweest die zulke dingen deed. Als zij het niet deed, werd het niet gedaan. Zou Nico veranderd zijn? Of was hij weggetrokken? Was hij misschien naar zijn ouders? Of had hij een nieuwe vriendin? Of die Nuyens waar hij over had gesproken? Ze betrapte zichzelf erop dat ze dacht dat ze beter niet was weggegaan, dat ze beter voor hem was blijven zorgen. Niet zo denken, Inge, sprak ze zichzelf toe. Denk aan wat hij met jou heeft gedaan.

Ze vervolgde haar zoektocht naar de badkamer. Daar stond Geert, lijkleek met zijn hand voor zijn mond. "Wat is er?" vroeg ze. Toen zag ze het zelf. Haar gil was in het hele gebouw te horen.

Henrica'h

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT  
**LEUVEN**

## Organiseer je iets??

Kondig het gratis aan in de

# e-Nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT  
**LEUVEN**

## Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN  
Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT  
**LEUVEN**

## Organiseer je iets??

Stop het gratis in de database

# Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

# Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5  
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38  
Fax 016/22.01.03  
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 30  
Nummer 18  
15 maart 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

**Hoofredacteur:**  
Kris Malefason

**Redactiesecretaris:**  
Joris Beckers

**Redactie:**  
Pieter Baert, Ben Deboeck, Kurt Smeets en Hanne Vermeiren.

**Verantwoordelijke uitgever:**  
Joris Beckers

**Medewerkers:**  
Katia Aerts, Joris Beckers, Cemil Belek, Ben Deboeck, Karlijn Deforche, Laurens De Koster, Dries De Smet, Maarten Hermans, Sieghild Lacoere, Stefanie Lambeens, Thomas Leys, Herman Loos, Kris Malefason, Evie Ruymbeke, Davy Tydmans, Sven Vannecke, Dieter van Tendeloo, Hanne Vermeiren, Geert Verschoren.

**Doka:**  
Pieter Baert, Stijn De Meyere, Christophe Ketels en Olivier Leirs.

**Cartoons:**  
Sh3L14C

**DTP:**  
Joris Beckers, Ben Deboeck, Thomas Leys, Kris Malefason en Kurt Smeets.

**Eindredactie:**  
Joris Beckers en Kris Malefason.

**Internet:**  
<http://www.veto.be>

**Nieuwsgroep:**  
kotnet.veto

**Publiciteit:**  
Alfaset cvba - Leen Cuypers  
alfaset@chello.be  
016/22.04.66

**Drukkerij:**  
Kempenland (Herentals)

**Oplage:**  
9000 exemplaren

**ISSN-nummer:**  
0773-5162

**Abonnementen**  
Binnenland: 10 euro  
Buitenland: 25 euro  
Overschrijven op rekeningnummer:  
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, streefteven, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.  
Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

# Agenda

## MAANDAG 15 MAART

20.00 u **DEBAT** Blauwe maandag met Kris Peeters (Unizo), in Notre Dame (Grote Markt), org. LVSU Leuven.

## DINSDAG 16 MAART

20.00 u **FILM**, in PSI aula Michotte, org. Oxfam Wereldwinkels Studenten Leuven.

## WOENSDAG 17 MAART

19.30 u **DEBAT** Gespreksavond met kardinaal Danneels over 'christelijke identiteit vandaag'. Deelname minstens twee dagen vooraf mee te delen aan [guido.vandepierre@skynet.be](mailto:guido.vandepierre@skynet.be) of aan de Persdienst van het Aartsbisdom Mechelen-Brussel, e-mail [aartsbisdom@kerknet.be](mailto:aartsbisdom@kerknet.be), in Johannes XXIII-Seminarie, org. Aartsbisdom Mechelen-Brussel.

20.00 u **DEBAT** Politiek debat met Bruno Tobback, Vera Dua, Els Van Weert, Eric Van Rompuy, Herman Schueremans en Mark Demesmaeker. Moderator: Ivan De Vadder. Met gratis vat achteraf, in Auditorium Max Weber, toeg. 2, org. Animo, Jong Groen! en Prego.

20.00 u **DEBAT** Gevangenisdebat met John Vanacker (FOD Justitie), Achiel Nijs (gevangenisbezoeker), Lieven Dupont (prof penitentiair recht), Jean-Paul Ramaekers (vakbond) en een gevangenisdirecteur. Moderator: Frank Verbruggen (prof strafrecht), in Kleine Aula MTC, org. ELSA.

## VRIJDAG 19 MAART

23.00 u **FUIF** Groovy Gay Clubbing: 2 rooms + 2 styles met Massimo (Le Cabaret, Strong Brussel) en Mr. Autruche (resident), in Rumba&Co, org. Phenomena.

## MAANDAG 22 MAART

20.30 u **QUIZ** Wijze wereldquiz, een quiz voor iedereen met toffe prijzen - vorig jaar was er een ticket voor 2 naar Wenen. Inschrijven is noodzakelijk: <http://safier.studentenweb.org>, in MTC 00.16, toeg. 2,5, org. Safier.

## Veto bij je thuis?

Neem een abonnement:  
voor 10 euro wekelijks  
in je bus.

001-0959719-77

Veto te snel uitgelezen? Discussieer verder op onze eigen nieuwsgroep: [kotnet.veto](http://kotnet.veto)

## Oplossing

|    |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |
|----|---|---|---|---|---|---|---|---|---|----|
|    | 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |
| 1  | B |   | A | R | I | S | T | I | D | E  |
| 2  | E | L |   | K | E | E | P | E | R | S  |
| 3  | L | O | T |   | D | I | N | D | A |    |
| 4  | F | O | H | N | E | N |   | E | M | U  |
| 5  | O | N | E | E | R |   | F | R | A | N  |
| 6  | R | O | E | P |   | M | O | E | T | I  |
| 7  | T | F | L |   | P | A | L | E | I | S  |
| 8  |   | F | E | N | O | L |   | N | E | E  |
| 9  | N | E | U | R | O | S | E |   | K | K  |
| 10 | A | R | T | I | K | E | L | S |   | S  |

# Ad valvas

## APOLLOON

• 18/03 TD opkomend presidium.

## EOOS

• 17/03 om 20.00 u: Gratis film: 'The Godfather I en II' (MSI 00.28). • 18/03 Tentoonstelling 'Kunst van de Islam' (Jubelpark). • 18/03 om 19.30 u: Thema-avond in de Fak: Carnaval. • 22/03 om 20.30 u: Cantus (Bierstube).

## GERMANIA

• 16/03 om 21.00 u: AV voor alle geïnteresseerden voor het presidium van volgend jaar (Germania + Romania + Klio) in de perma. • 17/03 om 20.00 u: Gratis film: 'Goodbye, lenin!' (MSI 3.18). • 20/03 Deadline poëzie-inzendingen tentoonstelling ([sara.vermeylen@student.kuleuven.ac.be](mailto:sara.vermeylen@student.kuleuven.ac.be)) • 22/03 Begin poëzietentoonstelling tot 1 april (MSI).

## MEDICA

• 18/03 Tiroleravond (Doc's Bar). • 19/03 Galabal (Kelders van Cureghem, Anderlecht).

## POLITIKA

• 16/03 Interfacultair DJ-Contest "Faculty beats" (Musicafé). • 16/03 DJ-Workshop met "Killa Tactics" (Politika Kaffee).

## VRG

• 19/03 Galadiner en Galabal (Salons Carlton, Aalst).

Freddy leest Veto,  
u toch ook!



[www.veto.be](http://www.veto.be)



KULTUURRAAD



VOIX GRAS  
THEATERFESTIVAL

Het theaterfestival  
**VOIX GRAS**  
(van 19 tot 23 april)  
zoekt:

**-Ganzenborden**  
**-Opgezette ganzen**

Wie kan helpen?  
Tel: **016/320 311**  
[kura@stuk.be](mailto:kura@stuk.be)

(advertentie)

# 22<sup>e</sup> Brussels Internationaal Festival w/d Fantastische Film

Auditorium 44 & Nova

Info: 02.204.00.13

12-27 maart 2004

[www.BIFF.org](http://www.BIFF.org)



© PeyMay & Gaza



TULIP INN  
BRUSSELS BOULEVARD

T.M.F.

STAR ALLIANCE  
The airline network for Earth.

"Win for Life"

IAC

## De lijkschouwing

De twee optredens van die eerste avond waren meteen goed voor een voltreffer. Eerst scheurde Thomas Devos door het repertoire van Madou. Het enige album van vader- en moederlief waar men in de folkwereld tot op de dag van vandaag nog altijd over spreekt. Dan was het de beurt aan Mauro Pawlowski die nummers van de excentrieke *free jazz* legende Sun Ra bracht. Toen we, lichtjes aangepord door onze huisfotograaf, op Mauro afstapten en hem vroegen of hij even tijd had voor een interview, waren we meer dan verrast dat deze supersympathieke rockgod "Geen probleem." zei.

**Veto:** *Waarom Sun Ra?*

**Mauro Pawlowski:** «Ik ben een fan van zijn muziek. Hij was tevens een zeer goede muzikant. Wat mij vooral aantrekt in zijn persoon is het feit dat hij zo op zichzelf stond. En dan gaat het niet alleen om de muziek, maar eveneens om de mythologie die hij rond zijn persoon creëerde (*Hij*

"Fuck die synthesizer, dit is van mij!"

*beweerde onder meer dat hij van de planeet Saturnus afkomstig was, cb*). Hij heeft heel uiteenlopende dingen gedaan. De evolutie die hij doormaakte en hem bij de *free jazz* bracht, is niet in fases verlopen. Zelfs op het einde van zijn carrière durfde hij terug naar de traditionele jazz te grijpen.»

**Veto:** *Soms deed het optreden aan Somnabula denken. Had je voor dat soloproject je inspiratie bij Sun Ra gehaald?*

**Pawlowski:** «Ik denk het wel. Nu je het zegt. Het klinkt haast hetzelfde: Sun Ra, Somnabula. Maar, ik heb niet gedacht: 'Ik ga zoiets als hem doen.' Blijkbaar voel ik een soort verwantschap met die manier van werken. Zoals ik al zei vind ik zijn muziek zeer goed, maar ook de shows die hij bracht. Zijn leven op zich was een kunstwerk.»

**Veto:** *Kenner beweren dat zijn muziek in de traditionele jazzwereld nooit geaccepteerd werd omdat hij door zijn shows de aandacht van de essentie afleidde.*

**Pawlowski:** «Daar is niets mis mee. Ik vind die kostuums en het spektakel helemaal niet overbodig. Dat het de aandacht afleidt, wil ik niet ontkennen. Ik heb er geen probleem mee. Zolang de muziek maar goed is, mag je voor mijn part met een panter op het podium stappen. Als Sun Ra een middelmatige artiest zou geweest zijn, dan zou ik iets hebben van: 'Misschien een beetje meer repeteren, jongen.' Ik zie hem als een soort van gospelpriester, met al die gewaden en zo. Ja, het is folklore, hé. Zoiets is belangrijk. Ik hou daar wel van.»

**Veto:** *Het publiek was mee, maar het leek alsof je er nog meer uit wilde halen. Onze fotograaf wou op een gegeven moment mee op het podium stappen en zo zijn ding doen, maar wist niet of het wel kon.*

**Pawlowski:** *(tegen fotograaf Pieter Baert)* «Je had dat moeten doen, jong! Echt, dat had nog leuk kunnen worden.»

### Hokjes

**Veto:** *Je hebt nu net Sun Ra gebracht. Je interesse gaat van rauwe gitaarrock over in Fleetwood Mac tot Barry White. Zijn er eigenlijk muziekgenres of groepen die je niet graag hoort?*

**Pawlowski:** «Tuurlijk, maar ik ben een fervent voorstander van hokjes in de muziek. (*plechtig*) Zoiets mag nooit verdwijnen. Het gaat mij ook om de mens achter muziek. Bij Fleetwood Mac, bijvoorbeeld, zie ik dat ze met iets sterks op de proppen komen, dat hen als groep dusdanig typeert en toont waar ze vandaan komen. Als ik naar muziek luister, dan hoor ik als het ware een frequentie boven op die muziek.»

**Veto:** *Heb je dat gevoel ook bij De Kreuners, waarvoor je een nummer hebt geschreven?*

**Pawlowski:** «In hun beginperiode hebben ze ongelooflijk prachtige dingen gedaan. De eerste drie platen die ze hebben opgenomen, vind ik écht heel goed. Wat er ook moge gebeuren, hoeveel Big Brothers er nog zullen gepresenteerd worden, het weerhoudt me er niet van een zeggingskracht in hun muzikaliteit te erkennen.»

**Veto:** *Hoe verloopt de tournee van het Black Europa album samen met The Grooms?*

**Pawlowski:** (*Licht*) «'Tournee' is een groot woord in België. We hebben in enkele clubs gespeeld waar telkens maar een paar honderd mensen binnen konden. Het laatste

Vorige week ging de derde editie van Vadermoord van start. Ook deze week worden Belgische muzikanten uitgenodigd om liedjes van hun idolen te brengen. Mauro Pawlowski was er een van en bleek ook nog bereid om Veto te woord te staan.

Cemil Belek

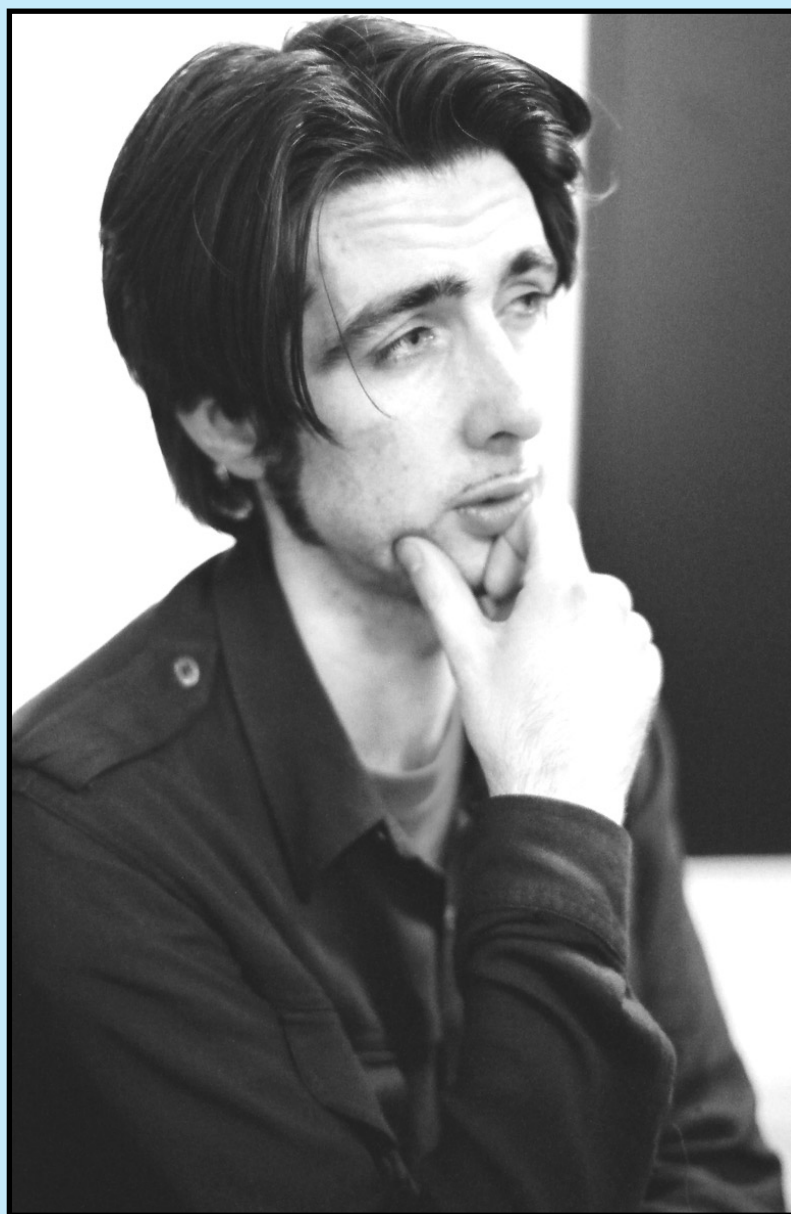
optreden is op 24 maart in de Monty in Antwerpen en daarna doen we een drietal optredens in Nederland. In de zomer doen we zeker nog enkele zomerfestivals.»

**Veto:** *Tijdens het optreden in de Handelsbeurs viel het ons op dat jullie te kampen hadden met geluidsproblemen.*

**Pawlowski:** «Daar heb ik niets van gemerkt.»

**Veto:** *Op het einde van een nummer zagen we gitarist Steven Janssens wild naar zijn oor grijpen. Je kondigde aan dat je even alleen verder moest terwijl het technisch probleem opgelost werd.*

**Pawlowski:** «Ah ja! Dat was eigenlijk heel toevallig allemaal. Ik breng tijdens onze optredens sowieso enkele num-



(foto Pieter Baert)

mers solo. Ik improviseer dat op het moment zelf (*In de AB kon je een speld horen vallen toen hij een minimedley van Sad Planet en By my Baby speelde, cb*). Tijdens het nummer, dat we speelden voor die solo, was er een overvloed aan *feedback*. Toen ik dan aankondigde dat er een probleem was, mochten het publiek gedacht hebben: 'Waar heeft die jongen het over?' Wat bleek nu? Er was niets mis met het geluid in de zaal, er klopte iets niet met onze monitoren.»

"Misschien een beetje meer repeteren, jongen"

### Rondlummelen

**Veto:** *Je staat bekend als een enorm productieve muzikant. Met de logge werking van de muziekindustrie in het achterhoofd, mogen we aannemen dat je nu met dingen bezig bent waar we pas over een jaar iets van gaan horen?*

**Pawlowski:** «Dat valt wel mee, hoor. Ik heb andere kanalen gevonden om dingen sneller te releasen.»

**Veto:** *Via je eigen Future Archive Networks label?*

**Pawlowski:** «Inderdaad. En door op een heel kleinschalige manier met cassette- en CD-R labels te werken (*Vergelijkbaar met de Do It Yourself — kortweg D.I.Y. — labels dat zijn oorsprong vindt in de punkbeweging waarbij de muzikanten zelf instaan voor de opname, de productie, de artwork en de verdeling, cb*). Veel van de *grooves* die je vanavond te horen kreeg, zullen op de volgende CD van Somnabula belanden. Tijdens het optreden heb ik enkel bij één nummer een riff van Sun Ra gebruikt, voor de rest heb ik het met eigen materiaal aangevuld. Maar om nu terug te komen op wat je zei over mijn productiviteit. Dat is allemaal relatief. Ik zit ook veel rond te lummelen en te feesten, *zenne*. Maar op de een of andere manier blijkt op

"Ik doe maar wat, weet ge wel"

het einde van de maand dat ik immens veel muziek heb zitten maken. Ik sta daarenboven altijd vroeg op en dat helpt ook.»

**Veto:** *Elke dag om negen uur?*

**Pawlowski:** «Klopt. Ik breng mijn lief naar haar werk, drink dan een koffie, ga soms de blitse kerel uithangen in een van de Antwerpse cafés (*lacht*) en duik dan de studio in. Die regelmaat is pure noodzaak. Ik ben het type muzikant dat veel improviseert. Ik doe maar wat, *weet ge wel*. Met als gevolg dat ik er zelf geen zicht op heb of ik nu goed of slecht bezig ben. Het is aan het publiek om daarover te beslissen. Het zegt me helemaal niets een heel jaar aan nummers te sleutelen om dan de meest perfecte plaat proberen uit te brengen. Dat interesseert me gewoonweg niet. Ik doe mijn best, meer kan ik niet doen.»

**Veto:** *Bezig blijven?*

**Pawlowski:** «Nee, niet per sé bezig blijven om bezig te blijven. Ik kom gewoon op veel ideeën. Als er dan een instrument in de buurt is — wat meestal het geval is (*lacht*) — dan ben ik vertrokken.»

**Veto:** *Over instrumenten gesproken. Voor je bisnummer haalde je een driehoekig snaarinstrument boven. Waar heb je dat in godsnaam vandaan gehaald?*

**Pawlowski:** (*enthousiast*) «Ik speel muziek in een kindertheaterstuk en ik ben vandaag naar de muziekwinkel gegaan om een synthesizer te kopen. Ik ben met dit en een mondharmonica naar buiten gekomen. (*haalt factuur boven*) Het heet psalterium.»

### Inquisitie

**Veto:** *Vanwaar is het afkomstig?*

**Pawlowski:** «Ik zou het *begot* niet weten. Ik zag het liggen en dacht: "Fuck, die synthesizer, dit is van mij!" Iedereen op de repetitie was benieuwd naar mijn nieuwe synthesizer en dan zien ze me daar aankomen met dit ding (*lacht*). Het ziet eruit als een soort van buitenaards inquisitie muziekinstrument. (*al tokkelend met falssetstem*) Op de brandstapel! Oooh!»

**Veto:** *Binnenkort ben je in het kader van Geletterde Mensen terug in Leuven.*

**Pawlowski:** «Ja, dat is op 21 april, samen met Paul Mennes en Christophe Vekeman. Het gaat in dit geval vooral om de schrijvers. Ik verzorg het muzikale intermezzo. Hoe de avond zal verlopen, is te vergelijken met Saint-Amour. We zijn er nog niet uit hoe we het gaan aanpakken. Volgende week beginnen we met de repetities.»

[www.mauropawlowski.com](http://www.mauropawlowski.com)  
Geletterde Mensen met  
Christophe Vekeman, Paul  
Mennes en Mauro Pawlowski  
op woensdag 21 april om 20u  
in de stadsschouwburg.